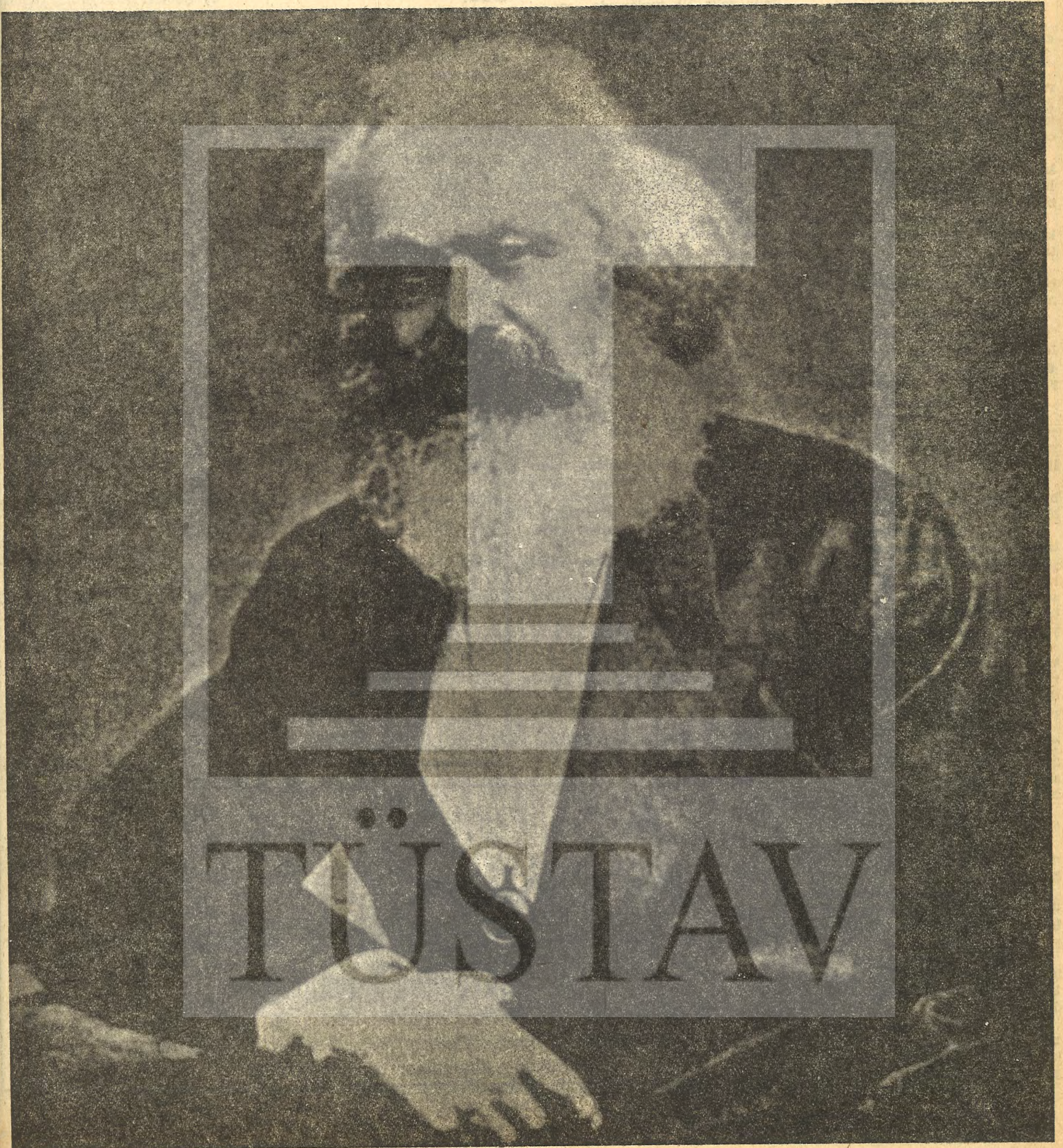

TÜRK SÖZÜ

17 MART 1970
FİYATI : 125 Krş.
YIL : 3 - SAYI :

122

Türkiye birlikçi devrimciler tüzüğü

Madde 1 — CEMİYETİN ADI:
Türkiye Birlikçi Devrimciler Derneği.

Madde 2 — MERKEZİ:
İstanbul, (Şehremini Topkapı cad. Faik Bey Ap. No. 4/2 dir.)

Madde 3 — AMACI:

a) Bilimsel topluncu dünya görüşünün ışığında, halkımızın bağımsızlık ve demokratik mücadelesinde, devrimci gençliğin düşünce ve eylemini geliştirmek.

b) Atatürk devrimlerine ve ilkelerine karşı gelen kişi ve kuruluşlarla bilimsel ve fikir yoluyla mücadele etmek.

c) Kendi görüşünde olan tüm kuruluşlarla ortak eylemlere katılmak,

d) Derneğimiz üyelerine ve üye çocuklarına mümkün olan yardımları yapmak.

e) Amaca ulaşmak için toplantılar düzenlemek, gösteriler düzenlemek, gerekli eğitim ve propaganda çalışmalarında bulunmak, yayın yapmak ve sergiler açmak.

Madde 4 — ÜYELİK:
Derneğimizin amacını benimseyen, Cemiyetler Kanunundaki koşullara sahip kimseler üye olabilir.

Derneğimize üyelik: a — Asil, b — Aday, olmak üzere, iki bölümdür.

a) Aday olmak isteyenler Yönetim Kuruluna başvurarak giriş fişini doldururlar. En az 10 TL. giriş ödentisi öderler. Aday üyelik süresi en çok altı aydır. Bu süre içinde Yönetim Kurulu aday üyeye görev verir, tutumunu izler. Asil üye olabileceğine dair karar verir. Şubelerde kayıt kabul işleri, Genel Merkezdekini aynısıdır. Şubeler kayıt ettikleri üyeleri Genel Merkeze bildirirler.

b) Üyeler her yıl en çok 120 TL. ödenti verirler. En az ayda 2,5 (iki buçuk) TL. dir. Ödentisini üç ay geciktirenlerin üyelik hakları elinden alınır.

c) Üyeler görevlerini yerine getirmek zorundadırlar.

d) Dernek toplantılarında seçme ve seçilme asil üyelerin doğaldır.

e) Asil üyelerin 5/1 inin imzası ile Genel Kurul toplantıya çağrılabilir. (Şubeler için aynı işlem yapılabilir.)

f) Yönetim Kurulu her üye için bir dosya açar. Üyenin (adaylıktan başlayarak, durumunu bu dosyada izler.

g) Asil ve aday üyelerin ayrılmak istediklerinde, Dernek Merkez Yönetim Kuruluna veya şube yönetim kurullarına bildirerek

ayrılabilirler.

h) Şubenin yönetim kurulları, o şubeye kayıtlı üyelere dayanarak gelir. İlk toplantıda çoğunluk (yarıdan bir fazlası) olmadık takdirde gelecek yedi gün içinde en uygun güne bırakılır ve çoğunluk aranmaz.

Şube yönetim kurulları bir başkan (4-10) kişilik yönetim kurulu üyesi seçilir.

i) Genel Merkez örgenleri çift kademeye seçilir. Şube yönetim kurullarının seçimi yapılırken her 200 üye için genel kurula delege seçilir. 500 den fazla üyeler için her 300 üye için bir delege seçilir. Bunlar genel kurula iştirak ederler. Şube Başkanı, bu delegelerin dışında Genel Kurul toplantısının tabii delegesidir.

Madde 5 — KESİN HÜKÜMLER:
Kesin hükümler:

a) Yedek üyelerin bulundukları örgenlerde söz hakkı vardır. Ama oy hakkı yoktur.

b) Bulunduğu örgende sakıncasız olarak ard arda üç veya toplam olarak yedi toplantıya katılmayan üyelerin üyeliği kendiliğinden düşer.

c) Derneğe bağlı şubenin dağıtılması halinde malları ve varlığı Türkiye Birlikçi Devrimciler Derneğine kalır. T.B.D.ler Derneğin feshi halinde malları Türk Eğitim Vakfına kalır.

d) Tüzük dışı hareketleri nedeniyle mevcut şubeyi kapatmak ve yeni şube açmak Genel Merkezin yetkisindedir.

e) Şubeler, yürütecekleri eylemleri Genel Merkeze bildirmek zorundadırlar. Genel Merkezin onayını almadan eylemler yürütülmesi ise, o şubenin yönetim kurulu dağıtılır, yerine yeni bir yönetim kurulu oluşturulur.

f) Genel Merkez, mevcut şubelerin çalışmalarını denetlemeye

ve düzeltmeye yetkilidir.

Madde 6 — DERNEĞİN ORGANLARI:

Derneğin Organları:
Genel Kurul, Yönetim Kurulu, Denetim Kurulu ve Onur Kuruludur.

Genel Kurul:

Derneğin asil üyelerinden oluşur. Salt çoğunlukta toplanır. İlk toplantıda çoğunluk yoksa, en uygun yedi gün içinde toplantı yapılır. Yeter sayı aranmaz. 1 Başkan, 1 Başkan Yardımcısı, 2 Yazman, 1 Sayman seçer.

Yönetim Kurulu:

7 asil, 2 yedek üyeden oluşur ilk toplantıda 1 Başkan, 1 Yazman ve 1 Sayman seçer.

3 asil, 1 yedek üyeden oluşur. Yönetim Kurulu çalışmalarını inceler, genel kurula rapor verir.

Onur Kurulu:

5 asil, 2 yedek üyeden oluşur. Üyelere disiplin cezaları verir.

Cezalar: Uyarma, para cezası, en çok üç ay için geçici veya sürekli olarak çıkarmadır.

Madde 7 — DERNEĞİN GELİRLERİ:

a) Eğlence, gösteri ve toplantı düzenlemekten elde edilecek olan-

lar ile Derneğin malları ve yayınlarından kazanılanlar.

b) Şubeler elde etmiş oldukları üye ödentilerinin 3/2 sini Genel Merkeze gönderirler.

c) Şubeler Genel Merkezin tasvihiyle harcama yapabilirler.

d) Ödenti ve bağışlar Derneğin gelirleri kapsamına girer.

Derneğin kurucu üyeleri:

Şahin Atılğan — Malatya — 1948 TC. — Kalo — Maşuklar yok No. 51 Beşiktaş

A. Turan Yücel — Arguvan — 1947 TC. Mustafa — Ihlamur dere cad. Odalar sok. No. 3 Beşiktaş

Abuzer Altun — Malatya — 1948 TC. — Hasan — Ihlamur dere cd. Odalar sok. No. 3 Beşiktaş

Rıza Ballıkaya — Varto — 1946 TC. Mustafa — Ihlamur dere cd. Odalar sok. No. 3 Beşiktaş

Haydar Sarıdikmen — Sivas — 1932 TC. Mehdi — Kasap Kâmil sk. No. 9, Yıldız/Yenimahalle.

İbrahim Yıldız — Giresun — 1946 TC. — Muharrem — Kasap Kâmil sok. No. 9 Yıldız/Yenimahalle.

Mehmet Yılgin — Sivas — 1943 TC. Hasan — Asım Yamacı cad. No 23 Beşiktaş.

MEKTUPLAR

MEKTUPLAR

VİLENİN'in, devrimden önce, devrimde ve devrimden sonra, eşine ve arkadaşlarına yazdığı en önemli mektuplardan 100 tanesini, zengin notlarla birlikte sunuyoruz. Büyük devrimciyi, 100. doğum yıldönümünde saygı ile anıyoruz.

Türkçesi : Murat Devrim

TOPLUM YAYINEVİ

P-K. 176 — ANKARA

★
proleter devrimci
AYDINLIK

En geniş saflarla işbirlikçi AP iktidarına karşı
devrimci mücadele

F. ENGELS — Marks'ın mezarı başında konuşma. Şahin Alpay — İşçi sınıfı ve Milli Demokratik Devrim. Kızıl bayrak—Politik çalışma bütün çalışmaların can damarıdır

başyazı •

Demirel'in Güven Oyu

Demirel iktidarı güven oyu almıştır. Bu güven oyu buhranın sona erdiği anlamında değildir.

Geçen sayımızda da belirttiğimiz gibi buhran parlamentodaki koltuk sayılarına değil, Sosyal ve ekonomik nedenlere bağlıdır. Emperyalizm ve işbirlikçileri bu nedenleri ortadan kaldırmadıkça buhran yeni şekiller altında tekrar ortaya çıkacak ve halk düşmanı iktidarı sarsacaktır.

Demirel iktidarının güven oyu aldığı bugünlerde Politik durum nedir? Gerici parlamentarizme bağlı siyasi partiler ve bu arada CHP, hükümete karşı tavrı almıştır.

CHP'nin bu tutumunu elbette ihtiyatla karşılamak gerekir. Zira İnönü hükümet programının eleştirisinde CHP nin 2,5 yıldır açıkça sürdürdüğü emperyalizme teslimiyet politikasını değiştirmedikçe ortaya koymuştur. Bu durumda muhalefet yalnızca Demirel'in kişiliğinde toplanacaktır.

Birlik Partisi hariç diğer partilerin de Demirel'e karşı eskiye nazaran

daha az müsamahakar olmaları beklenebilmektedir.

AP içindeki muhalefet çözülmüş fakat tamamen ortadan kalkmamıştır. Bu muhalefetin yeniden toplanıp güçlenmesi beklenmelidir.

Ancak işbirlikçi iktidarın buhranını derinleştirecek olan gerici parlamentarizmin muhalefeti değil, halkımızın yani işçilerin köylülerin ve devrimci gençliğin muhalefeti; bu gerçek güçlerin devrimci mücadelesidir.

Hükümet buhranı boyunca devrimci güçlerin iyi bir imtihan verdiği söylenemez. Örgütsüzlük ve içine kapanıklık buhrandan gereği kadar yararlanılmasını önlemiş, kitlelerin bilinçlendirilmesi ve mücadeleye sokulmasını engellemiştir. Hükümetin güven oyu olmasına yakın devrimci gençliğin Ankara'da giriştiği mücadele geçte olsa görevlerimizi hatırladığımızı ortaya koyacak niteliktedir. TDGF'nin İstanbul'da düzenlediği bağımsızlık haftası'nın da bu yolda olumlu bir adım olduğunu belirtmek lâzımdır.

AP'nin içinde bulunduğu durum

önümüzdeki günlerde devrimcilere önemli görevler yüklemektedir.

Emperyalizmin ve işbirlikçisi egemen sınıfların ayağı sürçmüştür. Bu sürçmeden yararlanarak ittifaklarımızı güçlendirmek kitleleri devrimci mücadeleye kazanmak eylemi bizi beklemektedir.

Saflarımızı zayıflatacak her davranıştan kaçınmalı ve pamuk ipliğine bağlı olan işbirlikçi iktidarın dengesini sarsmalıyız.

Gerici parlamentarizmin içindeki her çelişkiden yararlanarak bu çelişkileri derinleştirecek mücadeleleri vermeliyiz.

Demirel'e verilen güven oylarının soygun düzenine verildiğini, Hükümet programının işbirlikçi ve halk düşmanı yüzünü kitlelere göstermeliyiz.

Güven oyu alabilmek için yapılan pazarlıkları, bu pazarlıkların aslında halkın oylarının alınıp satılması anlamında olduğunu anlatmalı gerici parlamentarizmin bu iğrenç oyunlarını bütün açıklığıyla gözler önüne sermeliyiz.

3. cilt çıktı

Türk Solu'nun 3. cildi de diğerleri gibi Proleter Sosyalistlerin mücadelesine klavuzu olacaktır. Bu ciltte yer alan önemli yazılar şunlardır:

* Gençlik - Ordu - adalet elele - Hikmet Kıvılcımlı * Türkiye'de Feodalizm var mı? - Muzaffer Erdost * Şehir kökür burjuvası ve proleterleşme eğrisi - Muzaffer Erdost * Filistin Mukavemeti - Gerard Chaland * Demokrasi ve Gölgeler - Hikmet Kıvılcımlı * Eylemsizlik - Sağ sapma, stratejinin - Muzaffer Erdost * Devrimci Gençlik hareketi eylemsizleştirilemez tecrit edilemez - Erdoğan Güçbilmez * Günümüzde tekeller - Sovyet Bilimler Akademisi Raporu * Demokratik Köylü Hareketleri Nasıl Desteklenmeli - Ahmet Say * Moskova Konferansı Ana Belgesi - tam metin * Çin Komünist Partisi 9. Kurultayında kabul edilen Lin Piao'nun raporu - Tam metin * Büyük tekeller.

* Royal Dutch - Shell * General Motors * Philips * Volkswagen * Mitsubishi.

* Aren Oportünizminin niteliği - Mahir Çayan * Güney Vietnam Kurtuluş Cephesinin önündeki devrimci yol - G. V. K. C. Merkez komitesi üyelerinin raporu * Oportünistler proletarya saflarının bozguncusudur - Ömer Azerturgut * Revizyonizmin keskin kokusu - Mahir Çayan * Bütün silahlarımızla Emperyalizmin en zayıf noktasına yüklenelim - Doğu Perinçek * Bugünkü Romanya Doğu Dr. Türkkaya Ataöv * Pasifizm ve Şiddet - Christopher Caudwell * Nato Halkımızın Düşmanıdır - TÜRK SOLU - AYDINLIK * Mustafa Kemal 30 Ağustos Zaferini anlatıyor! * Proleter Devrimci Çizgi Kitle çizgisidir - Şahin Alpay * Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi - M. Ali Cehsan * Sosyalist Örgüt meselesi - Ersen Olgaç * Hain Kimdir - Şiar Yalçın * İran'da Toprak Reformu - Ferhad Khamsi * TİP'in Taksim mitingi Oportünizmin İhanet Belgesidir - İ. Kaypakaya * Ho Chi Minh'in Vasiyeti * Seçimler Üzerine - Doğu Perinçek * Dünya Kapitalist Ekonomisi - L. Kuzminov * İngiliz üslerini biz Kıbrıs Halkları söküp atacaktır * Devrimci Güçler tehdide pabuç bırakmayacaktır - Şevki Akşit * Ölçü Seçimler değil güçlenen millî demokratik mücadelemizdir - İ. Kaypakaya * Bugünün Türkiye'sinde devrimci eylem nedir? - Mühri Belli * Kitle çizgisi ve gerici sendikalar - Sina Çiladır * Sosyalist Ekonomisinin meseleleri, savunması - Halit Çelenk - Muzaffer Erdost.

Fiatı 35 TL. ödemeli istiyebilirsiniz.

Mevcuttu tükenmekte olan 1. cilt 75 TL. den 2. cilt 50 TL. den temin edilebilir. 3. cildin fiyatı 35 liradır. Ödemeli isteyiniz.

TÜRK SOLU-3

Emperyalizme karşı mücadele eden İran gençlerinden Türkiye'li devrimcilere mesaj

İran Talebe Konfederasyonu (Milli Birlik) nun 10. Genel Kurul toplantısı 27 Aralık 1969 dan 5 Ocak 1970 e kadar Batı Almanya'nın Karlsruhe şehrinde yapıldı. Genel Kurul, birçok devrimci kuruluşun mesajı okunduktan sonra çalışmaya başladı. Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu'nun mesajı alkışlarla karşılandı. Kurul toplantısında evvelki yıllarda saptanan yöntem geliştirildi ve açıkça ortaya kondu. 10. Genel Kurul'un onayladığı görüşler kısmen şöyledir.

★ İran'lı öğrencilerin büyük çoğunluğunun istekleri İran halkının genel isteklerinden ayrı düşülemez. Bu isteklerin İran'ın bugünkü rejimi gibi gayrimillî ve antidemokratik bir rejim tarafından gerçekleştirilmesi mümkün değildir. Dolayısıyla öğrenci kitleleri İran halkının ayrılmaz bir parçası olarak emekçi kitlelerle birlikte herçesit gayrimillî ve antidemokratik rejimin karşısındadır.

★ Bu hareket antiemperyalist, demokratik ve kitlesel bir harekettir.

★ Bu harekete katılan ve mücadele eden öğrenciler İran toplumunun temel çelişkisinin İran halkı ile emperyalizm arasında olduğunu kabul etmişlerdir. Yürütülen öğrenci hareketi İran halkının genel antiemperyalist mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Konfederasyon antiemperyalist ve kitlesel cepheden hareket etmekte ve çelişkilerin temelden çözülmesi yolunda İran halkının mücadelesine katılmaktadır.

★ Konfederasyonun içinde düşüncelerin tartışılması ve kararların alınması bir kitlesel örgütün demokratik merkezîyetçilik esasına dayanmaktadır.

Toplantı sonunda çeşitli devrimci kuruluşlara mesajlar gönderildi. Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu'na gönderilen mesaj şöyledir.

„Devrimci Türk Kardeşlerimiz, Bugün Türkiye'deki öğrenci hareketleri emperyalizm ve faşist hükümetlerle savaşında son aşamasına varmakta, bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye için etkili adımlar atmaktadır. Dün-yamız yeni dönemin doğuşu eş-

gindedir. Bu dönemin özelliği güçlerin gittikçe kutuplaşmasıdır. Devrimci güçler bir tarafta, gerici güçler diğer tarafta bu kutuplaşmayı meydana getirmektedirler. Gerçekten, Türk öğrencileri emekçilerle birleşme yolunun doğruluğunu kavramışlar. Bu yüzdendir ki işçi ve emekçi kardeşleri ile temel çelişkilerin çözülmesi yolunda verilen mücadeleye katılmaktadırlar. Ve zafer halklarındır. 1960 - 1965'de İsmet İnönü'nün koalisyon hükümeti devrinde Kıbrıslı Türk kardeşlerini desteklemek amacıyla yapılan gösteri önemli öğrenci hareketlerinden dir. 1965 de irticaanın iktidara gelmesi Adalet Partisi'nin Türkiye halkı ile emperyalizm ve irtica çevreleri arasındaki antagoinist temel çelişkiyi ortadan kaldırmış ve birkaç ay sonra hükümetin hareketleri saptırma yolundaki oyunlar açığa çıkmıştır. Ertesi sene öğrenci örgütleri tarafından yapılan Ankara'daki geniş gösteriler sırasında halkçı antiemperyalist ve irticaa karşı sloganların ortaya atılması ile birlikte birkaç Amerikan haber ve casusluk merkezine basın yapılmıştır. Bu dönemde öğrenciler mücadelenin tek yolunun hareketi örgütlenme olduğunu kavramış ve halktan yana örgütler kurulmuştur.

1967'de üniversitelerde yapılan forumlar, açık oturumlar ve konferanslarda meselelerin kitlesel açıdan tahlili öğrencilerin siyasi ve toplumsal bilinçlenmesini mümkün kılmıştır.

1968'de öğrenci faaliyetlerinin ve hareketlerinin siyasi biçim alması ve geniş öğrenci kitlelerince kavranmasından dolayı ilk olarak bu kitleleri içermiştir.

Bu hareketin özelliği onun geniş çapta oluşudur. Böylece öğrenci kitleleri ilk olarak gerçekten bilinçli siyasi bir kitle halinde harekete geçmiştir. Hareketin olağanüstü gelişimi ve yayılımı, uzlaşıcı ve gerçekten halka karşı olan gurupları korkutarak onları hareket içinde gerici sendikalizm çizgisinin savunucusu durumuna düşürmüştür. Öte yandan aynı senede gerçekler bu çizginin yenilgisini göstermektedir. Bu sene de ilk olarak üniversiteler işgal edildi ve altıncı filonun Türkiye li-manlarını ziyareti sırasında direnmeler geniş ölçüde başlatıldı. 1968 - 69 eğitim döneminin başlan-gıcında boykotlar ve işgaller bütün yurt çapında yeniden başla-

tıldı ve mücadele daha açık sloganların ortaya atılması, ve kit-lelerin arasındaki geniş faaliyet-lerden dolayı işçi ve köylü kardeşlerini de harekete geçirmeye başladı.

Tabiidir ki İran Talebe Konfederasyonu (Milli Birlik) antiemperyalist ve demokratik tutumu ile Türk devrimci kardeşlerinin emperyalizmi, bu kağıttan kap-lanmış, yok etme yolunda verdikleri savaşta yanında olacaktır.

Biz Amerikan emperyalizmine ve Türkiye'nin gerici çevrelerine

karşı milli hedefleri için savaşan ve bu yolda şehit düşen altı öğrenci Türk kardeşimizin çelik irticelerini selamlarken onların bu cesurca sürdürdükleri savaştan ders almaktayız.

Yaşasın Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının dostluğu.

Zaferleri olsun Türk devrimci kardeşlerimizin emperyalizm ve irticaa karşı mücadeleleri.

Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye.

İran Talebe Konfederasyonu
Milli Birlik.

Nallidere köylüleri ağalara karşı

Ankara'dan ikiyüzelli kilometre uzaklıkta, Nallıhan kazasının Nallidere köyündeyiz. Sabahın erken saatlerinde, henüz gün doğmuş. Köylüler öbek öbek toplanmışlar.

Köyün onbeş bin dönüm çayırına el koyan ağaya karşı toplu direniş var. Mücadele bayrağı açılmış. Köylüler örgütlenmişler. Bizlerin gelişini sevinçle karşıladılar. Ellerimizdeki işçi - Köylü gazetelerinin geçmiş sayılarını dağıttık onlara. Hemen okumaya koyuldular. Gabeteye hakkında biraz konuştuk. Onlara mücadelelerini sorduk. Anlattılar.

TARİHÇE :

Kurtuluş Savaşı yıllarında çayırı bütün köylüler hep birlikte kullanıyorlardı. O yıllarda köyde hayvan sayısı azdı. Mera ise köye çok bile geliyordu.

Bundan onbeş yıl öncesine kadar durum böylece sürüp gitti. Bir gün köye bir ağa geldi. Köy muhtarıyla birlikte dört-buçuk dönüm bir tarlayı ortaklaşa aldılar. Ama ağa, toprağı kendi üstüne tapulattı. Daha sonra doksan dönüm arazi daha aldı. Ve böylece köye el attı.

Köyün merasımı kendine alabilmek için zorbalığa başvurdu. Köyün çobanını öldürttü. Açılan dava örtbas edildi. Suçlusu bulunamadı. Köylü korktu, Sindi. Geriledi.

Ağa da koca merayı yalnız kendine bağladı. Altı aylık ki-

rası yirmi bin liradan kiraya veriyordu. Merada bekçiler dolaşıyordu. Koyunların bütün gelirlerinden pay alıyordu. Üstelik bir kuruş vergi vermiyordu.

Artık köylünün canına tak etti bu durum. Çünkü orman geliştirmek için ellerindeki topraklar da teraslanınca, hayvanlarını otlatacak yer bulamadılar. Birgün (geçen hafta) hep birlik oldular. Mücadele için karar aldılar. Namus sözü verdiler. Gençler çok ateşliyidiler. Öne atıldılar.

Koca çayırın ortasına bir ağıl kurdular. Hayvanlarını sürdüler, Otlatmaya koyuldular. Ağanın kiracılarını da sürdüler ötelere...

Şimdilerde pek jandarma uğramıyormuş. Bir kere uğrayacak olmuş, bakmış köylü hep birlik, güçlü, geri gitmiş. Köylüler bu mücadelede haklı olduklarını söylüyorlar. Mutlaka başaracaklarına eminler.

Bizler, onlara Türkiye'nin genel olarak durumunu anlattık. Bu gibi haksızlığın ve zulmün her yerde olduğunu söyledik. Gençlerin mücadelesini onlara anlattık. Türkiye halkının kurtuluşunun yolunu gösterdik. Köylüler devrimci düşüncüyü kavradıkları ölçüde devrim saf-larına katılacaklar. Yeter ki kitleler içinde sabırlı çalışalım.

Şimdilik gördüğümüz bunlar. İleride mücadele kızıştıktıkça daha çok anlatacak bulunur elbet.

Tayfur CİNEMRE

Makarios'a suikast!

Olayların gelişme seyri izlen diği zaman çok ilginç bir tab- Denetim Kuru'u; lo ile karşılaşmaktayız.

Yeni yıla girerken, önce ya- banıcı basında, sonra bizde de, Kıbrıs için yeni bir Anglo - A- merikan plânından söz edilme- ye başlandı.

Bir süre sonra Makarios, Af- rika gezisi vesilesiyle, Atina'yı ziyaret etti. Dönüşte yine Atina' ya uğradı.

Bu arada Kıbrıs meselesi biz- de de alevlendi. Hattâ o kadar ki, Sayın İnönü, Dışişleri Baka- nı Çağlayangil'i bu yüzden afo- roz dahi etti.

Sonra, 25 Şubat tarihli gaze- telerde Makarios'a atfen şöyle bir başlık gözümüze ilişiyor: «Kıbrıs NATO'ya üye olursa E- nosis gerçekleşir». Fakat ertesi gün: «...Makarios, Adadaki sağ kanat politikacılar tarafından ortaya atılan ve Enosis'in ger- çekleşmesini kolaylaştırmak a- macıyla Kıbrıs'ın egemen bir devlet olarak NATO'ya girmesi- ni tavsiye ettiği yolundaki ha- berleri yalanlamıştır.»

Gene o günlerde Sovyet hü- kümeti, Kıbrıs'taki gelişmele- rle ilgili endişelerini belirten bir bildiri yayınlıyor.

Ve 8 Mart Pazar günü Maki- rios'a suikast yapılıyor.

Suikastı düzenleyenler kişi o- larak önemli değil. «Millî Cep- he» mensubu olduklarından kim

se şüphe etmiyor. Bu iki sözcük bizi yanıltmasın; «Millî Cephe», düpedüz Yunan Cuntasının ve dolayısıyla CIA'nın bir kolun- dan başka birşey değildir.

Suikast olayı ile ilgili soruş- turmada birtakım ipuçları ele geçirilmiştir. Teşebbüste kulla- nılan Bren tipi silâhın: «... Gri- vas'la sık sık Atina'ya giderek görüşmeler yapan Lefkoşalı ta- nınmış bir Rum tüccar tara- fından ithal edildiği» tesbit e- dilmiştir.

Gene olaydan bir süre önce Kitium Piskoposu Anthimos'un Makarios'u itham eden sözleri ve Adadaki Yunan silâhlı kuv- vetleri komutanı Geranikis'in Enosis'le ilgili beyanatı basında yer almıştı.

Demek ki «SAĞ KANAT»ı kimlerin oluşturduğu az çok meydandadır. «Megalo İdea»cı Kilise çevreleri Anthimos'un şahsında Makarios'u itham et- miştir. Tanınmış bir Rum tüc- car, sık sık Atina'ya gidip te- maslar yapmaktadır. Dönüşün- de de suikast olayında kullanı- lacak silâhı beraberinde getir- miştir. Yunan İç Savaşındaki hizmetleriyle, Eokacılığıyla ve daha sonraki bütün eylemleri- le Emperyalizmin sadık uşağı ol- duğunu ispatlamış Grivas ve faşist Yunan Ordusu'nun bir di- ğer sözcüsü yine sahnededir. Arka plânda Yunan Cuntası, â- deta: «Sükût ikrardan gelir» sö-

zünü bir kere daha ispatlarca- sına, suikast olayını yorumla- maktan kaçınmaktadır. Ve tabii hepsinin gerisinde Anglo - A- merikan emperyalizmi, barut fi- çısı haline gelmiş Ortadoğuda' ki «batmaz uçak gemisi»ni na- sıl tam kontrolum altına alaca- ğım diye plân/ar kurmaktadır.

Küçük Kıbrıs adasının, bü- tün bunların ne demeye geldiği- ni ortaya koyacak, fakat pek ü- zerinde durulmayan çok önemli bir gerçeği vardır. Biz bugün 35 milyonluk Türkiye'de, sayısı 3 milyonu çoktan aşmış işçi sını- fımızla, gerçek bir proletarya siyasi örgütünü hâlâ kurama- mışız. Devrimin gerek öz, gerek se yedek güçleri tümüyle karşı - devrimci etkiler altında bu. anu- yor. Bir düzine kadar sosyalist hizip birtakım kavramlar peşu de didişip durmakta.

Kıbrıs'ta ise, proletaryanın siyasi örgütü 1941 yılında kurul- muş, yani 30 yıllık. Ve nasıl bir tesadüfle, bilinmiyor: Makari- os'a suikast tertiplendiği gün, AKEL'in büyük kongresi top- lantı halinde idi. Sadece siyasi örgüt değil, kitle örgütleri de tamam. Sendikacı işçilerin %60 kadını bünyesinde toplayan konfederasyon (PEO), Akel'e bağlı. Gençlik örgütleri, Çiftçi örgütleri, Kadın örgütleri vb. hepsi var. Akel, Kıbrıs Rum hal- kının en az yarısını etkisi al- tında tutuyor.

Öte yandan, 1960 dan beri bir cephe politikası da az çok başa- rıyla yürütülüyor. Gerçi bu cep- henin sivri ucu Makarios'tur, ama tabanın önemli kesimi pro- letaryanın bu örgütlü güçleri- dir. Ve Makarios, herşeye rağ- men, bu cephe politikasını sür- dürmekte kararlı görünüyor.

İşte emperyalizm bu duru- mu hazmedemiyor. Stratejik ö- nemi bu kadar büyük olan Kıb- rıs'ta böyle candüşmanı bir gü- cün, hem de örgütlü olarak, politik hayatta varlığını hisset- tirmesi onu kudurtuyor. Kendi cumhurbaşkanlarını bile kim- vurduya getiren emperyalist güçlerin karşılarında direnen, hem de bu direncini komunist- lerle cephe birliği halinde yü- rüten bir Makarios'un gözünün yaşına bakmıyacağı tabiidir.

Daha önce Türk - Rum çatış- malarından sonuca varmayı de- neyen Emperyalizm, bu silâh geri tepince, şimdi Yunanistan' - daki Faşist yönetimin de des- teğiyle, Kıbrıs Rum toplumu içinde çatışmalar yaratıp, şu veya bu şekilde plânlanacak müdahalelerle, adayı tam kon- trolu altına almak istiyor. İşte suikast olayının temelindeki anlam budur.

Fuat Fegan

Bursa Eğitim Enstitüsü mücadelesi

İki yıl önce boykot ve işgal şeklinde başlayan Demokratik Ü- niversite mücadelesi, başladığı üniversitelerin sınırını aşarak bü- tün yurttaki yüksek okullara ya- yılmıştır.

Yıllardır çağ dışı eğitim metod- larının kullandığı, öğrencilerin molla saygısı ile yetiştirilmeye çalışıldığı yüksek öğrenim kurum- larındaki bu direnişler devrimci düşünce ile silâhlanmış gençlerin yönetiminde gittikçe gelişmekte, mücadele içinde daha fazla öğren- ci sorunların farkına vararak dev- rimci cepheye katılmaktadır. So- mut, pratik meselelerden kalkınan bu hareketler giderek millî demok- ratik devrim hedefinin gösteril- mesi ile yeni bir aşamaya varmak ta, kendi deneyleri ile öğrenci kitleleri sosyalist gençlerin kendi özlemlerini dile getiren mücade- lenin neferleri olduklarını daha fazla anlamakta, içinde bulunduk- ları kötü hayat şartlarının ve yö- netici baskıların kaynağını daha iyi kavramaktadırlar.

Millî Demokratik Devrim müca-

delesi ile bir arada yürütülen, o- nun bir parçası olan bu hareket- ler, aynı zamanda halkımızın bi- linçlenmesine de yardımcı olmak ta, bulundukları yerin emekçileri- ni etkiledikleri gibi, bütün ülke çapında yankı yapmaktadır.

Bursa Eğitim Enstitüsünde de kişiliklerini hiçe sayan, onlara saygısızlık etmede çok ileri giden okul müdürü Turan Birinci'nin değiştirilmesi için direnen öğren- cileri, bu istekleri gerçekleştirecek yerde faşist yöntemlerle susturul- maya çalışılmış, bir çoğu çeşitli cezalara çarptırılmışlardır.

Enstitüm öğrencilerinin, Müdür Turan Birinci'nin istifa etmesi veya değiştirilmesi için girişikle- ri eylemin gerekçesi şu maddeler halinde somutlanmaktadır.

1 — Okul Müdürü, öğrencinin haklarını savunan, onların idare karşısında ezilmemesi için müca- dele eden gençleri sürekli olarak tehdit etmekte, onları baskı me- tod'arı ile ses çıkaramaz hâle, ge- tirmek istemektedir. Böyle bir ha- reket, aslında kitlenin istekleri,

ne kulaklarını kapayan bir zihni- yetin sonucudur. Bu anlayışın çok çeşitli örnekleri vardır. Etle- rin kokmuş olduğunu iddia eden- den başlayarak daha bir çokları disiplin kurullarına verilmiş ve bu yoldan faydalanılarak cezalan- dırılmaları temin edilmiştir.

2 — Okul Müdürü, özel çıkarla-

Proleter devrimci Aydınlık'ın yıldızı soruşturma konusu oldu

Proleter Devrimci AYDINLIK dergisi yazı işleri müdürü Cen- giz Çandar geçtiğimiz hafta içinde Ankara Basın Savcılığı tarafından çağrılarak derginin üstündeki yıldız'ın «anlamı» ko- nusunda ifadesi alınmıştır.

Basın Savcısı, yıldızın, Çin Halk Cumhuriyeti'nde komü- nistlerin kullandığı yıldız oldu- ğu ihbarı üzerine Cengiz Çan- dar'ın ifadesinin alındığını be- lirtmiştir.

rı söz konusu olduğu zaman suç sayılan eylemlere rahatlıkla mü- saade etmekte, öğrencilerin ken- di özel işlerinde birbirine kırdır- mak için tahrikat yapmaktadır.

3 — Müdür, öğrencileri aşağıla- yıcı, küçük düşürücü küfür ve ha- karet niteliğinde sözler kullanarak gerilimi aslında arttırmıştır. Mü- dür bununla da yetinmeyerek du- var gazetesini engelleme gibi, öğ- rencilerin çeşitli siyasi gruplar şeklinde bölünmelerini kesinleşti- rerek ve yeni bölünmeler doğura- rak kendi hatalarını örtbas etmek istemiştir.

Bundan başka, boykota katılma- yanlara toplu olarak izin vermiş- tir.

Bütün bu nedenlerden ötürü Bursa Eğitim Enstitüsü direnişe geçmiştir.

Diğer işlerde olduğu gibi bağ- rıp çağırılmaktan başka bir işe ya ramayan müdür, bu meselede aynı metodu uygulamış veya uygulat- mıştır.

27 kişi cezalandırılmış ve aynı gün 27 öğrencinin istediği, kurul- ca tesbit edilebilen suçlar, isimli bir bildiri yayınlanarak öğrenciye ilân(!) edilmiştir.

Milli Kurtuluş Savaşımızın Millet Meclisinde Emperyalizm ve onun iktidarıyla mücadele andı içildi

İşbirlikçi AP iktidarının içinde bulunduğu bunalım en keskin noktasındayken 13 ve 14 Mart günleri devrimci gençlik güçlü sesini yükseltti: «Demokrasi İşçi ve Köylülerin devrimci iktidarıdır!». Siyasal iktidar çevresinde binbir hesap yapılırken, iktidar da kalabilmek için «saibeli», milletvekili transferleri ortalığı kaplamışken Türkiye devrimcilerinin gür sesi çınladı. «Bizim Parlamentosumuz Mustafa Kemal'in Büyük Millet Meclisidir..» 13 ve 14 Mart günleri devrimci gençlik hareketi tüm Türkiye halkının özelemlerini, tüm millî güçlerin taleplerini siyaset sahnesinde haykırды.

Olaylar 13 Mart akşamüstü başladı. Sayıları bir hayli kabarmış olan devrimci gençler Ankara'nın en merkezî yeri olan Bakanlıkları TDGF imzalı «soyguncu iktidara karşı mücadele», «işbirlikçi iktidara karşı birleşelim» yazılı afişlerle donatmaya başladılar. Amerikan Haberler Merkezi hizasına gelindiği sırada polis devrimcilere saldırdı. Saldırı sonucu 17 kişiyi nezarete alan polise taş ve sopalarla karşı konuldu. Üç toplum polisi yaralandı. Devrimciler ve halkın karşılık vermesi üzerine toplum polislerinin saldırısı geri püskürtüldü. Bu arada bir kaç sivil polisin silah çektikleri ve ateş ettikleri görüldü. Darmadağın olan ve şaşkınlıktan ne yapacağını bilmeyen Demirel iktidarı hegemonyasını «üzerinde haklı şüpheler uyandıran», milletvekili transferleriyle ve devrimcilere silah çekerek sürdürmeye çalışıyordu.

13 Mart günü karşısında yüzlerce devrimciyi bulan işbirlikçi iktidar 14 Mart günü binlercesini buldu. 14 Mart günü saat 12.00 de DTCTF bahçesinde genel forum ilân edilmişti. Ankara'nın bütün

İlk B.M.M.'nde yapılan devrimci gençlik Forumunun kararı okunuyor.

İlk B.M.M. önünde binlerce genç bağımsızlık andı içti.

fakültelerinden gençler ve halk DTCTF bahçesinde toplandılar. Binler akın akın genel foruma akıyordu. Genel forumda ilk sözü AÜÖB Başkanı Özgün Nas aldı. Özgün Nas konuşmasında milletvekili «alım - satımı», üzerinde durdu ve millî güçlerini işbirlikçi iktidarı mutlaka uzaklaştıracığını belirtti. Daha sonra konuşan ÜNAS Genel Başkanı Osman Yiğit üniversite reformu tasarısı üzerinde iktidarın oynadığı oyunları anlattı ve devrimcilerin devrimci, demokratik üniversite taleplerini dile getirdi. ET-YÖÖ Öğrenci Derneği Başkanı Mehmet Ali Rabakoğlu ve İTİAOD Başkanı Mehmet Demir işbirlikçi iktidarın üniversiteye ve özellikle son günlerde ETYÖÖ'ne yönelttiği baskıları anlattılar ve devrimci gençliğin mücadelede kararlı olduğunu ifade ettiler. Binlerce kişinin hep bir ağızdan haykıracağı «Bağımsız Türkiye», «Kahrolsun İktidar», «Devrimciler Elele, Millî Cephe», sloganları ve binlerce kişinin hepbir ağzından söylediği marşlarla devam eden forumda daha sonra Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği II. Başkanı İsmet Tufanyazıcı söz aldı, İsmet Tufanyazıcı ve ondan sonra konuşan S.B.F. Öğrenci Derneği Başkanı Cengiz Çandar içinde bulunduğumuz düzenin sahte demokratik görünümünü ortaya koydular ve demokrasinin emperyalizmin sökülüp atıldığı bir ülkede işçi ve köylülerin devrimci iktidarı olduğunu anlattılar. O.D.T.Ü Asistanlarından Seyhan Erdoğan ise dünya halklarının, Vietnam halkının, Laos halkının mücadelesi-

nin bizim de mücadelemiz olduğunu belirtti. Daha sonra çokşun bir konuşma yapan Hukuk Fakültesi Fikir Kulübü Başkanı Atıl Ant binlerce kişiye karar önerileri sundu ve emperyalizmle mücadeleyi, demokrasinin işçi ve köylülerin devrimci iktidarı olduğunu,

Devrimci gençlik D.T.C.F. bahçesinde yapılan forum'dan sonra ilk B.M.M. ne hareket ettiler.

işbirlikçi iktidara karşı yılmadan usanmadan mücadeleyi binlerce kişiye onaylattı. Son olarak konuşan TDGF Genel Başkanı Atilla Sarp iktidarın niteliklerini ve devrimci gençliğin mücadele hedeflerini geniş olarak anlattı. Atilla Sarp konuşmasını «Böylesine bir mücadele yürüten devrimci gençlik tarihine şerefle geçecektir ama

işbirlikçi iktidar hain olarak geçecektir, tıpkı Vahdettin gibi», dedi.

Saat 13.30 da forum kararı bildirildi. Mustafa Kemal'in parlamentosuna, Birinci Büyük Millet Meclisine gidilecek ve orada da bir açık hava forumu düzenlenecek! Devrimciler Demirel'in temsil ettiği parlamenterizmi tanımıyorlardı. Onlar ancak millî Kurtuluş Savaşımızın Meclis'inin millî olduğunu ilân ediyorlardı. Binlerce kişi polisin tahminlerinin hilafına başlarını Mustafa Kemal'in T. B.M.M. sine çevirerek Ulus'a yürümeye başladılar. Polis hesaplamış ve Kızılayda olağanüstü tedbir almıştı. Buna yürümek denemezdi; çünkü binlerce kişi «Bağımsız Türkiye», «Atatürk geliyor», diye haykırarak Ankara sokalarını çınlatarak çokşun bir sel gibi ulusa akıyordu. Binlerce kişi çokşun bir sel gibi çağlayarak Ulus'a, Millî Mücadelemizin yönetim merkezine, Birinci Büyük Millet Meclisine akıyordu. Onde dalgalandıran bir bayrak ve arkasında koca bir millî kurtuluş ordusu, binler! Olağanüstü bir hızla çoğu zaman koşarak binlerce kişi ilk B. M.M. nin önüne geldi DTCTF önün-

deki genel forum yapılırken ilk B.M.M.'nde bir gurup genç bir forum topluluğu kaynaştı ve söylenen istiklâl marşını takiben B.M.M. balkonundan, devrimci gençler forum kararlarını Ulus meydanını dolduran binlerce kişiye okudular. Daha sonra yumrukları havada sıkılı binlerce kişi millî bağımsızlık andını içtiler

Rıza Kuas

Meclise bir kanun teklifi verdi

1961 Anayasası'nın Türkiye işçi sınıfına tanıdığı sendikal örgütlenme özgürlükleri, bu hakların kullanılmasını zorlaştıran ve süncemede kalmalarını sağlayan 24 ve 275 sayılı kanunlara rağmen, işçi sınıfımızın sürdürdüğü kararlı uğraşı sonunda bugüne dek gelmiştir.

Anayasamızdaki Sendika - Grev Toplu Sözleşme haklarının kullanılabilmesini engelleyen veya getiren hususlar şunlardır:

1) 274-275 sayılı kanunlardaki süresiz mülhletler ve formaliteler, işkolu yetkisinin bir defaya mahsus olmak üzere alınabilmesi;

2) Çalışma Bakanlığı ve ona bağlı kuruluşların her zaman, her yerde işverenlerin lehine çalışmaları;

3) Resmi hakem kuruluşlarının tarafsızlığı, özel hakem kararlarının tatbik edilmesini sağlayacak hiçbir müeyyidenin bulunmaması;

4) Sendikaların siyasetle, siyasi partilerle dayanışmasının yasaklanması ve işçi sınıfımızın iktisadi mücadelesinde yalnız bırakılması;

5) Türk-İş gibi gayrimillî sendikaların işverenler ve onların kumandaları altındaki iktidarcı desteklenmesi, işçi sınıfının gerçek menfaatini temsil eden devrimci

gayrimillî Türk-İş üclüsü şimdi yeni bir kanun tasarısı ile elde edilmesi son derece zor olan işçi haklarını hiç kullanılmaz hale getirmek istemektedirler. Bu teşebbüsleri başarıya ulaşılmayacaktır. Çünkü onların karşısında, biz Türkiye işçileri sonuna kadar direneceğiz. Ayrıca, demokratik Anayasa kuruluşları birinci barajı teşkil etmektedir.

«Bir hakkın kullanılmasını son derece zorlaştıran bir kanun, o hakkın özüne dokunmuş sayılır.»

Anayasa Mahkemesi Kararı
«Kamu yararı, millî güvenlik, genel ahlak vb. sebeplerle de olsa bir hakkın özüne dokunulamaz.»

Anayasa Md. 11

Biz, Türkiye işçi sınıfının menfaatlerinin gerçek temsilcileri olarak işçi hürriyetleri ile ilgili kanunların, Anayasa'yı tahdit edici değil, genişletici mahiyette olmasını istiyoruz. Mecliste görüşülecek olan teklifimizde kısaca şu hususlar vardır:

1) Gereksiz müddet ve formalitelerin tamamen kaldırılması. Ve işçiye hiçbir surette bu hususlarda maddi külfet yüklenmemesi;

2) Sendika seçiminde referandum usulünün uygulanması ve işçinin hür iradesinin bağlanmaması;

3) Genel ve siyasi grev haklarının işçilere tanınması (dayanışma, sempati);

4) Siyasi partilerle işçi sendikalarının birlikte çalışabilmesi olanının sağlanması;

5) Lokavt'ın, Anayasa'nın ruhuna uyularak tamamen kaldırılması;

6) Devlet kuruluşlarının gerek işverenle sendika, gerek sendikaların aralarındaki uyuşmazlıkta tarafsızlığını koruması;

7) Üst sendika kuruluşlarının temsil ettikleri işçi oranında tanınması;

8) İşçinin eğitimine devletin katkıda bulunması.

UNAS'ın Kararı

Üniversite asistanları Sendikası II. Genel kurulunda aşağıdaki karar tasarısı aynen kabul edilmiştir:

Türkiye emperyalist dünya sistemi içinde sömürülen, bağrında feodal ve yarı-feodal kalıntıları barındıra ngeri bir tarım ülkesidir.

Türkiye'ni ngerililiğinin temel nedeni, emperyalizm - uluslararası tekelilerle ortaklık kuran sermayedarlar - toprak ağalarının egemenlik ve itidarıdır. Bu üçlü ortaklık ağalarının egemenlik ve iktidarıdır. Bu üçlü ortaklık ile Türkiye halklarının büyük çoğunluğu arasın-

da uzlaşmaz bir çelişme vardır. Emperyalizm - işbirlikçi burjuvazi - toprak ağalarına karşı halkımızın hızlanan uyanış ve mücadelelerinde bu çelişmenin yansıdığını görülmektedir.

Halkımızın mücadelesi millî kurtuluş ve gerçek demokrasi mücadelesidir. İşçisiyle, köylüsüyle, esnafıyla, aser - sivil aydınıyla, öğrencisiyle halkımızın bütün kesimlerinin yürüttüğü bu mücadelenin zaferi, Türkiye'yi tam bağımsız ve her türlü gerilik unsurlarından a-

rınmış gerçekten demokratik bir toplum düzeyine yükselecektir.

Sendikamızın bağımsızlık ve gerçek demokrasi için özgür ve demokratik üniversitesi mücadelesi, Gazi Mustafa Kemal'in emperyalizme arşı 1919'da başlattığı Birinci Millî Kurtuluş Savaşı geleneğimizin günümüzün koşullarındaki devamıdır.

14 mar günü devrimci gençliğin 1. TBMM binasında aldığı forum kararlarını bütün gücümüzle destekliyoruz.

ÖNCÜ KİTABEVİ

KARL MARX — Max Beer

Çeviren: Şerif Hulusi - Muvaffak Şeref

6.—

FRIEDRICH ENGELS — Paul Luis

Çeviren: F. Sabit

7.50

HEGEL'İN FELSEFESİ ve MARX'IN TARİH ANLAYIŞI

— Max Beer, Çeviren: F. Sabit

5.—

MARX'IN SOSYOLOJİSİ — Henri Lelefbre

Çeviren: Selâhattin Hilâv

10.—

SOVYET ŞAİRLERİ ANTOLOJİSİ

Çevirenler: Nazım Hikmet - Hasan İzzettin Dinamo -

Lel Starostov - Cemal Süreyya - Ülkü Tamer - Atilla

Tokatlı - Erdoğan Tokatlı - Nevzat Üstün

15.—

AYDINLIK — Henri Barbusse

Çeviren: Erdoğan Tokatlı

12.50

ATEŞ — Henri Barbusse

Çeviren: Suat Derviş Baranes

20.—

FRANSIZ KOMÜNİSTLERİ DEVRİMDEN KORKUYOR

— Jean-Paul Sartre.

Çeviren: Şiar Yalçın

3.—

GARİBİN HOROZU — Rifat Ilgaz

10.—

KARAKİLÇİK — Rifaz Ilgaz

5.—

PİTRAKLI MEMLEKET — Başaran

5.—

BU NE BİÇİM ÜLKE? — Mahmut Makal

10.—

KÖTÜ YOL — Orhan Kemal

10.—

İZDÜŞÜMÜ — Balaban

15.—

REPRODUCTION'LAR (15 x 21 ebadında, beheri)

2.50

Balaban: Hamallar - Öküzler - Nesimi - Orakçı - İşçiler -

Harmanda Öküzler - Sabanda Öküzler. Memedoğlu:

Bariş Güvercini Kıracıları Bicerben.

SIYASİ DÜŞÜNCE HÜRRİYETİ ve 1961 TÜRK

ANAYASASI — Bülent Tanör

15.—

HEGEL'DEN MARX'A — Sidney Hook Karl Marx'ın

Düşünsel Gelişimi Konusunda İncelemeler.

Çeviren: eSşkin Çağan

20.—

BİRİNCİ ENTERNASYONAL — Jacques Duclos

Çeviren: Selâhattin Hilâv - Ahmet Angin

15.—

GRACCHUS BABEUF — Josette Lépine

Çeviren: Şiar Yalçın

10.—

LENİN HATIRALAR 1893 - 1917 — Nediejdâ Kroupskaia.

Çeviren: Erdoğan Tokatlı

15.—

EKONOMİ POLİTİĞİN ELEŞTİRİLMESİNE KATKI —

Karl Marx. Çeviren Orhan Suda

20.—

POLİTİKA ve FELSEFE — Marx - Engels.

Çeviren: Tektaş Ağaoğlu

20.—

ÖLÜ EKMEĞİ — Dursun Akçam

7.50

ÇUVALIN YANINDAKİ ADAM Nahit Eruz

5.—

TÜRK TOPLUMUNDA SOSYAL SINIFLAR —

İbrahim Türk

10.—

Babıâli Caddesi No. 8, Cağaloğlu - İstanbul

TÜRK SOLU.7

sendikaların yaptıkları ilerici hareketlerin, işverenler - işbirlikçi iktidar ve Amerikancı Türk-İş tarafından ağız birliği ile anarşist hareketler olarak tanıtılmasıdır.

6) Bütün bunlara rağmen ekmeği için mücadele veren işçilerimiz, haklarını aramak için mücadele vermekte ısrar edince, iktidarın milis kuvveti toplum polislerine kurşunlatılmıştır.

İşverenler ve emrindeki iktidar,

Günümüzün tüm emekçi hareketine bilimsel temeli kazandıran ilk insan, Karl Marx, 1818 de Treves'te doğdu. Eğitimini Bonn ve Berlin'de gördü. Epikuros'un felsefesi üzerine bir doktora tezi vererek öğrenimini bitirdi.

Önceleri Bonn'da kalıp profesör olmayı düşünen Marx, Hegel'in felsefesinden tanrıtanımaz ve devrimci sonuçlar çıkarmaya çalışan Bauer'in konferanslar vermesinin yasaklanması karşısında bu fikrinden vazgeçti. Bu dönemde Ren'de sol Hegel'ciler ile birlikte, onlarla ortak bazı görüşleri olan Ren'in burjuva radikallerinin çıkarttığı Rheinische Zeitung'un belli başlı yazarlarından birisi haline geldi. 1942 de gazetenin baş yazarı oldu. Gazetede gitgide devrimci fikirler belirgin hale gelince 1 Ocak 1843 te gazete kapatıldı.

Daha sonra Paris'te A. Ruge ile birlikte Fransız - Alman Yıllıkları'nı yayınladı. Bu dergi sadece bir fasikül çıktı. Almanya'da gizli dağıtım güçlükleri ve Ruge ile olan fikir ayrılıkları yüzünden bu derginin yayınlanması durdu. Bu dergideki yazılarında Marx "Var olan her şeyin eleştirilmesini, özellikle de silahların eleştiri yapmasını" istiyerek bir devrimci olarak çıkmakta, kütüphanelere ve proletaryaya çağrıda bulunmaktadır. Hegel'in Hukuk Felsefesinin Ele-

tirisi ile sosyalist yazı dizisine başlayarak F. Engels ile birlikte Alman felsefi idealizminin son büründüğü biçimleri Kutsal Aile, Bruno Bauer ve Ortaklarına karşı vb. yazılarında eleştirmiştir.

1844 Eylülünde Engels'le tanışan Marx, 1845 baharında Prusya Hükümetini eleştiren yazılarından ötürü Fransadan sınır dışı edildi. Brüksel'e taşınarak 1847 de Felsefenin Sefaleti'ni, 1848'de de Serbest Ticaret Üzerine Konuşma'yı yayınladı. Brüksel'de Komünist Derneği'ne girerek o örgütün, Alman Sosyal Demokrat Partisinin ilk örgütü haline gelmesinde esas rolü oynadı. Ayrıca dernek bütün Avrupa'da yayılarak proletarya hareketinin uluslararası niteliğini ilk defa olarak belirtti.

1848 devriminden az önce Komünist Manifestosu yayınlandı.

Belçika'da halk hareketleri başlayınca K. Marx, sınır dışı edildi. Geçici hükümetin izniyle Paris'e döndü.

Mart devriminden sonra Kolonya'ya giderek Neue Rheinische Zeitung'u kurdu. Bir çok baskılara ve uzun süreli kapatmalara rağmen gazete çıkmaya devam etti, ve Hükümete ve burjuvaziye saldırılarının dozu arttıkça, dağıtımı ve ünü de arttı. 1848 Kasım'ında Prusya Darbesi olduğu zaman Neue Rheinische Zeitung her sayının başında halkı vergi ödememeye ve şiddeti şiddetle karşılamaya çağırdı. İki sebepten mahkemeye verildi. Fakat ikisinde de beraat etti. Sonunda Mayıs Ayaklanmaları bastırıldı ve Baden - Palatinat ayaklanmasına karşı çok sayıda asker toplanmaya başladı ve gazete kapatıldı.

Bundan sonra Marx önce Paris'e, sonra da Londra'ya gitti. Hayatının sonuna kadar orda yaşadı.

1851 Aralık darbesinden hemen sonra Luis Bonaparte'nin Onsekizinci Brumer'ini, 1853 te de Kolonya'daki Komünist Yargılamasına ilişkin Açıklamaları yazdı.

Kolonya'daki Komünist Derneği üyelerinin mahkûm olmasından sonra Marx, on yıl kendini Ekonomi Politik çalışmalarına ve New York Tribune'e yazı yazmaya verdi. Bu arada Lord Palmerston'a saldırıları Londra'da broşür biçiminde basıldı.

Yıllarca süren ekonomi çalışmalarının ilk meyvası olarak 1859 da Ekonomi Politik eleştirisine katkı (I. Bölüm) çıktı. Bu eser Marksçı değer teorisinin ilk açıklamasını içermektedir. Bunun yanında, küçük burjuva sosyalizminin ve genellikle de proleter olma-

yan sosyalizmin doktrin ve akımları Marx'ı amansız bir mücadeleyi durmadan sürdürmek, bazan da en öfkeli ve en güçlü saldırıları karşılamak zorunda kalyordu.

1860 yıllarında demokratik hareketlerin genişlemesi Marx'ı pratik eylemin içine çekti. 1864 te Londra'da Birinci Enternasyonal kuruldu. Bu sıralarda Avrupanın çeşitli ülkelerindeki işçi hareketleri öylesine güç kazanmıştı ki Marx çoktandır beslenen bir isteği gerçekleştirme fikrine yanaşabildi. Genel Konsey'inin yayınladığı

Proletaryanın cesaretlenmesi ve güçlenmesi, düşmanlarının sayıya reklerine korku salmak için sosyalist hareketin uluslararası niteliğini hem işçilerin kendine, hem de burjuva hükümetlerine fiilen gösterecek. Avrupa ve Amerikanın e ileri ülkelerinin kapsayan bir işçiler Derneği'nin kurulması işine coşkuyla girildi. 1864 Açış Konuşması'ndan, 1871, Fransa'da İç Savaş Üzerine Konuşma'ya kadar Enternasyonal

Marx ve kızı Jenny

KARL

(1814 —

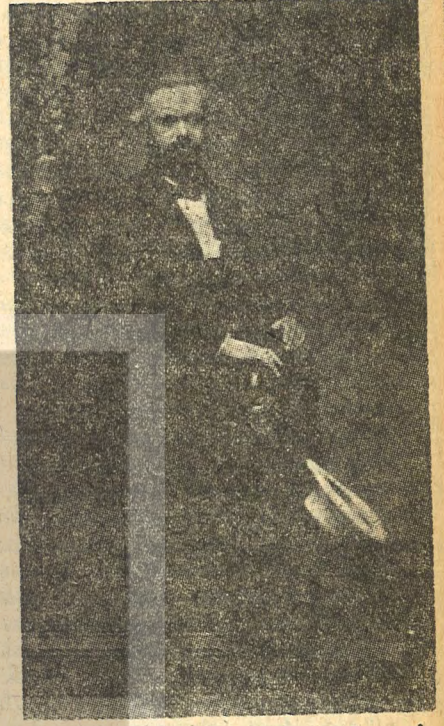
Ölümünün 87. yılı

rin ikinci baskısı 1872 de çıktı.

Marx'ın adını bilim tarihine geçirmiş olan bir çok önemli buluştan birisi, dünya tarih anlayışında yaptığı devrimdir. Daha önceki tarih görüşü, her türlü tarihsel gelişmenin nedenlerinin insanların değişen kanılarında aranması gerektiği, bütün tarihsel değişmelerin içinde, politik değişmelerin en önemlisi ve en ağır basanı olduğu anlayışına dayanır. Geçmiş tarihin tümünün, bir sınıf mücadeleleri tarihi olduğunu, bütün basit ve karmaşık politik mücadelelerde, kavgası yapılan biricik şeyin sosyal sınıfların sosyal ve politik egemenliği, egemenliğin eski sınıflar tarafından korunması ve yeni yükselen sınıfların egemenliği alması olduğunu Marx ispatlamıştır. Tarih ilk olarak kendi gerçek temeline oturmuştu; insanların egemenlik uğruna savaştan, politika, din felsefe vb. ile uğraştan önce, her şeyden evvel yemek, içmek, barınmak ve giyecek sahibi olmak, bu yüzden de çalışmak zorunda oldukları yolundaki, hissedilip te eskiden gözler önünden kaçırılan olgunun, tarihsel hakları sonunda teslim edildi.

Marx'ın diğer bir önemli buluşu da, kapitalist üretim biçiminde, işçinin kapitalist tarafından sömürülüşünün nasıl olduğunu göstermektedir.

Bu son derece önemli buluşlar, Marx'ın bütün buluşları değildir. Bunun dışında onun çok sayıda

Marx Neue Rheinische Zeitung'un başyazarı iken

buluşları da vardır.

Bilimsel sosyalizmin en büyük ustası, tarihin ilk proleter devrimcisi bütün bu yoğun çalışmaları sonucunda, göçmen hayatının ve yoksulluğun tesiriyle yorgun düşmüş 14 Mart 1883 te, henüz Kapital'i de tamamlamadan proletaryadan canlı bedeni itibarıyla ayrılmıştı.

MARX

4-1883)

gelerin hemen hepsini o hazırlarak sahnedeki çekildi.

Fakat Paris Konu'nun düşmesi Enternasyonal'i imkânsız duruma soktu. İşçi sınıfının kaçınılmaz yenilgesini gösteren yeni şartlar onun savaşçı güçleri seferber etmesi olanaklarını ortadan kaldırıyordu. Ayrıca Enternasyonal'in ününü siyasi sömürü amaçlı yapmak isteyen ve derneğin ruhunu kavramamış unsurlar kendilerini öne sürmekteydiler. Genel Konsey, Amerikaya taşınan

Zaten, bütün ülkelerin proletaryasının Enternasyonal'ce yaratılan çıkar birliği ve dayanışması, artık bir ayak bağı haline gelmiş olan biçimsel bir dernek bağı olmadan da kendini gösterebilirdi.

Marx yoğun ekonomi politik çalışmaları sonucunda 1867 de Kapital'in birinci kitabını bitirdi. Kapitalist üretim biçiminin ve onun sonuçlarının eleştirisinin esas yanlarının yorumlandığı bu ese-

Marx ve Engels kızlarıyla

1967 Savaşının yenilgisi

Filistinli bir proleter devrimci anlatıyor.

1948 yılından sonra Arap ülkelerinde küçük burjuva kökenli asker-sivil aydınlar hükümet darbeleri yoluyla yönetimleri ellerine geçirdiler ve Arap millî kurtuluş hareketinin önderi durumuna geldiler. (Bunun örnekleri olarak Mısır, Suriye, Irak, Cezayir ve Yemen gibi Arap ülkelerini gösterebiliriz.) Fakat asker - sivil aydın zümrenin iktidarı ekonomik alanda başarı sağlayamadı. Ağır sanayi kuramadığı için, ülke emperyalizmin pazarı olmaktan kurtulamadı. İşbirlikçi sınıflar tasfiye edilemediği için, siyasi alanda ağırlıkları hissediliyordu. Fakir köylüler yararına toprak reformu yapılması yoluna gidilebilirdi. Proletarya hareketinden korkulduğu için işçi ve köylülerin siyasi örgütlenmesi ve silâhlanması yasaklandı ve millî kurtuluşçu mücadele, işçi ve köylülerin örgütlü desteğinden yoksun bırakıldı. Bu şartlar altında halk savaşı vermek mümkün olamazdı. İşte 1967 yenilgisini bu şartlar doğurdu.

Küçük burjuva ilericileri yenilgiyi teknik eksikliğine ve askerî hatalara bağladılar. Ve bu yük devletlerin güvenlik konseyi önerileri, tasarıları peşinde koşmaya başladılar. Küçük burjuva ilericilerinin yenilgiye karşı gösterdiği sebepler sudan sebeplerdir. İşçi sınıfının önderliğinde işçi - köylü ittifakıyla yürütülen halk savaşı, düşman ne kadar güçlü, teknik yönden ne kadar üstün görünürse görünün mutlak zaferle sonuçlanır. Vietnam halkı Amerikan emperyalizmini ve işbirlikçilerini nasıl üstün tekniklerine rağmen yenilgiye uğrattı? İşte onlar bunu anlayamadılar.

Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi 5 Haziran yenilgisini ve direnme hareketlerini inceleyerek, esas yanlışlıkları ve

bunlara karşı doğru ilkeleri koydu:

1 — Filistin direnme hareketi yalnız askeri bir hareket değildir. Böyle olmasını da kabul etmiyor ve bu anlayışa karşı mücadele ediyoruz. Askeri yönü önemli olmakla birlikte bu hareket politik yönü ağır basar bir halk hareketidir. Çünkü ancak halkın bilinçlenmesi ve örgütlenmesi, silâhlı mücadeleyi sonuna kadar götürebilecektir.

2 — Bu hareket politik bir halk hareketi olduğuna göre, bu hareket aynı zamanda bir sınıf mücadelesidir. Bu gerçek bütün halk kitlelerine anlatılmalıdır.

3 — Halk kitlelerine gerçekler şöylece anlatılmalıdır. A — Bu hareketin önderliği proletaryanın olduğu zaman zafere ulaşabilir. B — Burjuvazi tümüyle önderlikten uzaklaştırılmalıdır. Ancak burjuvazinin işbirlikçi olmayan kesimleriyle güçbirliği yapılmalıdır. C — Bunun pratikte uygulanması emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı geniş bir millî cephe kurulmasıdır. Bu cephenin önderliğini proletarya kazanmalıdır.

4 — Filistin kurtuluş hareketi, Arap kurtuluş hareketinden ayrı değildir. Ayrı olarak düşünülemez. Arap ülkelerine karşı tutumumuz anti - emperyalist, anti - siyonist ölçülerle belirlenir. Taktik adı altında karşı - devrimcilerle dayanışma yapılamaz.

5 — Her örgütün bağımsızlığını kaybetmemesi şartıyla millî cephe kurulmalıdır.

6 — Yahudilerin de dini ve kültürel haklarını tanıyacak demokratik bir devlet kurulmalı ve Yahudi proletaryası ile siyonizme, emperyalizme, İsrail ve Arap gericiğine karşı ortak mücadele edilmelidir.

7 — Komando üslerinde eleş-

Komandolar yetiştirilirken

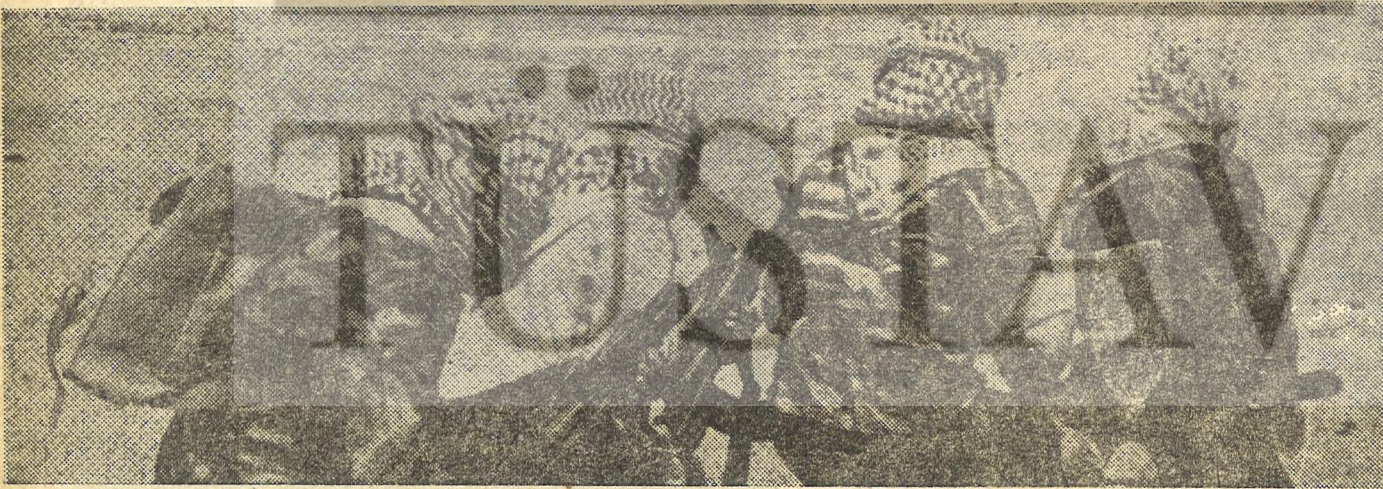
tiri ve öz - eleştiri ilkesi titizlikle uygulanmalı, halk kitlelerine de Arap gerici ve tutucu hükümetlerinin durumu anlatılmalıdır.

FDHKC imtiyazsız, rütbesiz, maaşsız ve ücretsiz, devrimci ideoloji ile donatılmış devrimci militanlardan oluşur. Halkın arasında yaşamak, onlarla kopmaz bağlar kurmak, onların hayatını paylaşmak şarttır. Devrimci militanlar, köylülerin içinde çalışarak, onlara yardım ediyorlar, üretim katılıyorlar. onları bilinçlendiriyorlar, mültecilerin bilinçlenmesi ve silâhlanması için çalışıyorlar, hayat şartlarını düzeltmek için onlara yardım ediyorlar. FDHKC, Ürdün'ün batı yakasına savaşçıları gönderip ulaştırma araçlarını ve ekonomik hedefleri tahrip ediyor ve bundan ayrı olarak bazı birliklerini mülteci kamplarına gönderip, mültecileri halkçı mücadele için eğitiyor.

FDHKC üslerinde komando eğitiminde ideolojik ve politik eğitim önemli bir yer tutmaktadır. Uygulanan eğitim programı iki aşamadan ibarettir. Her aşama altı hafta sürmektedir. Birincisi yenilere mahsus-

tur. Burada Filistin meselesi, tarihi, çevrenin durumu, devrimle ilgili meseleler, Mao Zedung, General Gıap, Guevara ve Castro'nun yazıları okutulmakta, silâhlı mücadelenin şartları öğretilmektedir. Bundan sonra devrimci teorinin sosyal ve tarihi muhtevası izah edilmektedir. İkinci programda devrimle ilgili olarak, sınıf mücadeleleri ve devrimci mücadelenin merhaleleri üzerinde bilgi verilmektedir. Daha sonra Lenin'in «Ne Yapmalı?» ve «Tevlet ve İhtilâl» isimli kitaplarıyla Çin ve Vietnam'da sosyalizmin kuruluşu üzerine açıklamalarda bulunmaktadır. Devrimci millî hareketler ve bunların toplum bünyesinde niçin köklü değişimler yapamadığı tartışılmakta, örneğin Cezayir devrimci hareketinin başarısızlığı üzerinde durulmaktadır.

Arap ülkelerindeki gerçek devrimci örgütlerle ilişki kurulmalıdır. Emperyalizme karşı savasan bütün ülkelerde gerçek devrimci örgütlerle ilişki kurulmalıdır. FDHKC bu örgütlerden biridir. Dünya üzerindeki devrimci hareketler birbirini etkiler ve destekler. Zaferleri ve kayıpları birdir.

Komandolar bir saldırıya giderken.

Türk-İş'in beyin yıkama semineri

10 - 11 Mart 1970 tarihlerinde Ankara'da Türk-İş salonlarında düzenlenen seminerde Türk-İş'e bağlı Sendika yöneticilerine NATO hakkında bilgi verilmiştir. İkinci günü açık oturumumsu bir sohbet toplantısı yapılarak Sendikacılara NATO ve ABD hakkındaki düşünceleri açıklanmıştır.

Seminerde Türkiye'nin NATO delegesi Muharrem Nuri Birgi Belçikalı bir iktisatçı ve işveçli bir askeri uzman konuşmuştur. Sayıları otuz kırk arasında sendikacı ve ayrıca hariciye bakanlığı memurları dinleyici olarak katılmışlardır. Konuşmalarda başlıca şu üç nokta üzerinde durulmuştur: NATO'nun bir savunma paktı olduğu, demokrasiyi koruma amacı taşıdığı, üçüncü ve önemli nokta ise Türkiye'deki ABD düşmanlığının nasıl başladığı ve nasıl önüne geçilebileceği hususudur. Açık otu-

rumda Sendikacılar Conson'un İnönü'ye yazdığı mektubu NATO'nun savunma amacıyla yine NATO'ya üye Portekiz'deki dikta rejimi ve Yunanistan'daki askeri cuntanın NATO'nun demokrasiyi koruma amacıyla ne kadar bağdaştığı gibi cevaplandırılması zor sorular sormuşlardır. Türkiye'deki Amerikan düşmanlığı konusu toplantının ağırlık noktasını teşkil etmiştir. Önce Türkiye'de gün geçtikçe artmakta olan ABD düşmanlığının varolduğu tespit edilmiştir. Sendikacılara göre: Amerikalıların şımarık ve saygısız davranışları, dinlerinin ayrı oluşu, 6. Filonun 1964'de Türk donanmasının önüne çıkması ve periyodik ziyaretleri, Conson'un T.C. Başbakanı İnönü'ye yazmış olduğu hakaret dolu mektup, Türk bayrağının yırtılması, bu düşmanlığın sebebi, bu düşmanlığın se-ması gereken bu düşmanlığın ortadan kaldırılması hususunda fikir birliğine varılmıştır 13 - 14 Mart 1970 tarihlerinde Kuşadasında aynı uzmanlar aynı konuları Ege'li sendikacılara açıklayıp onların düşüncelerini öğreneceklerdir.

Giderlerinin beşte dördünün AİD tarafından karşılandığı Türk-İş'in Amerikan emperyalizmiyle ortaklığa hazır sendika ağalarını böyle bir eğitime tabi tutması yurdumuzda gelişen anti-emperyalist mücadele karşısında emperyalizmin işleri daha ciddiye aldığını gösteriyor. Ancak toplantının dikkati çeken diğer bir hususu bütün gayretlerine rağmen sivil ve asker uzmanların açıklamaları, ABD'nin ve onun saldırgan aracı NATO'nun Türkiye'nin dostu olduğuna Sendikacıları ikna edememiştir. Onları ikna eden ABD'nin dolarlarıdır.

Deniz Gezmiş ve Cihan Alptekin hâlâ cezaevinde

Hapse atılan devrimci gençlerin tutuklulukları uzayıp gitmektedir. Yeterli delil sağlanamamıştır.

madığı halde bir aydan uzun süre Sağmacılar Cezaevinde tutulan Celal Doğan ve Cavit Kavak geçen hafta tahliye edilmişlerdir. Ancak aynı cezaevinde tutuklu bulunan Deniz Gezmiş ve TDGF İstanbul Bölge Yürütme Kurulu Başkanı Cihan Alptekin 3 aydır mahkeme önüne çıkarılmamışlardır.

İktidar bu tutumuyla devrimci gençleri bağımsız mahkemelerin karar almaksızın cezalandırmak istemektedir.

Deniz Gezmiş'in son bir yıl içinde mahkûm olmadığı halde ceza evinde geçirdiği ayların sayısı dışarda geçirdiği ayların sayısını nüstündedir. Bu durum açık bir haksızlığın ifadesidir.

Pek çok gencin katilleri serbestçe dışarda dolaşırken ülkesini nbağımsızlığı için mücadele eden devrimci gençlerin tutuklanması «adalet»le bağdaştırılmaz.

Ve bir devrimcinin günlerini hapishanede geçirmiş olması onun devrimciliğini eksiltmez. Bu böyle biline.

Yeni belgeler açıklanıyor

Haydar Tunçkanat

ikili anlaşmaların içyüzü

Bütün yurtseverlerin başucu kitabı

368 sayfa 15 lira

Ekim yayınları

Adres : Süleyman Sırrı Sok. 2/12 Yenışehir - Ankara

Endonezya komünist partisi politbürosu'nun özeleştirisi

(Geçen sayıdan devam)

Endonezya köylüleri Demokratik Halk Devriminde en çok çıkarı olanlardır. Çünkü, onları feodal baskının sonucu olan gerilikten ve eşitsizlikten yalnız bu devrim kurtaracaktır. Bütün hayatları boyunca hayal ettikleri ve kendilerine hayat verecek olan şeyi, toprağı, onlara yalnız bu devrim verebilir. Köylüler, bu nedenlerle, ne kadar zor zigzaglı olursa olsun, toprak ve kurtuluş için devrim yolunu tutacaklardır.

Açıktır ki, bu gün için, Endonezya marksist - leninistlerinin ikinci görevi, işçi sınıfı önderliğinde köylülerin silahlı tarımsal devrimi için gerekli şartları yaratmaktır. Endonezya marksist - leninistleri, köylüleri anti - feodal tarımsal devrim için ayaklandırdıkları, örgütledikleri ve harekete geçirdikleri takdirde, Demokratik Halk Devriminde işçi sınıfının önderliği ve bu devrimin zaferi garanti edilecektir.

Ve fakat, parti, diğer anti - emperyalist ve anti - feodal sınıf ve guruplarla devrimci bir birleşik cephe kurma çabalarını sürdürmelidir. Proletarya önderliğinde işçi - köylü temel ittifakı çevresinde parti, şehir küçük burjuvazisini ve diğer demokratik güçleri, bunun yanı sıra da milli burjuvaziye demokratik halk devriminde yedek müttefik olarak kazanmaya çalışmalıdır. Şu anki somut şartlar geniş bir devrimci birleşik cephe kurulması imkânını sağlamak tadır.

Nasution - Suharto yönetiminde ki sağcı generallerin askeri diktası ülkenin en gerici sınıflarının, işbirlikçi burjuvazi, bürokrat kapitalistler ve toprak ağalarının, idaresinin ifadesidir. Sağcı generaller kliği yönetimindeki gerici sınıflar Endonezya halkı üzerinde bir diktatörlük uygulamakta ve Endonezya'da emperyalizmin, ö-

zellikle ABD emperyalizminin, çıkarlarının çoban köpekliğini yapmaktadırlar. Sağcı generallerin askeri diktasının yönetime gelmesi, kesinlikle, emperyalizm ve feodalizmin Endonezya halkı üzerindeki baskı ve sömürsünün yoğunlaşmasına hizmet edecektir.

Sağcı generallerin askeri diktası Endonezya halkının büyük çoğunluğunu ezen çok küçük bir azınlığın temsilcisidir. Bu nedenle sağcı generallerin askeri diktası mutlaka geniş halk kütelerinin direnişi ile karşılaşacaktır.

Endonezya marksist - leninistlerinin üçüncü acil görevi, görüldüğü gibi, işçi sınıfı önderliğinde işçi - köylü temel ittifakı çevresinde bütün anti - emperyalist ve anti - feodal sınıf ve tabakalarla birlikte devrimci birleşik cepheyi kurmaktır.

Özet olarak, demokratik halk devrimini zafere ulaştırmak için Endonezya Marksist - Leninistleri Partinin şu üç bayrağını yüceltmek zorundadırlar:

1 — Subjektivizm, oportünizm ve modern revizyonizmden arınmış Marksist - Leninist partinin kurulması,

2 — İşçi sınıfı önderliğinde, özünde anti - feodal bir tarımsal devrimde silahlı köylü mücadele si olan, silahlı halk mücadelesi,

3 — İşçi sınıfı önderliğinde işçi köylü temel ittifakı çevresinde devrimci birleşik cephe.

Endonezya Marksist - Leninistlerinin önündeki görevler gerçekten meşakkatlidir. Tarihte eşi olmayan en vahşi ve barbarca bir terör ve işkence altında çalışmak zorundadırlar. Ve fakat, Endonezya Marksist - Leninistlerinin Partinin geçmişteki yanlışlarının düzeltilmesiyle, şimdi, doğru yolda, demokratik halk devrimi yolunda, yürüdüklerine inançları tamdır. Ne kadar engel ve zorluklarla dolu olursa olsun; hür ve demokratik Yeni Endonezya'ya, gerçekten Endonezya halkına ait olan bir Endonezya'ya giden tek yol budur. Bu yüce amaç uğruna bu uzun yolu katedecek cesarete sahip olmak zorundayız.

Mücadelede edindikleri tecrübelerine dayanarak Endonezya Marksist - Leninistleri ve devrimcilerinin Mao Zedung yoldaşın şu tezi ne inançları tamdır: "Emperyalistler ve gericiler kâğıttan kaplanlardır. Görünüşte korkunturlar ama gerçekte o kadar güçlü değildir. Olaylara geleceğin gözüyle bakarsak; güçlü olan gericiler değil, halktır. Şu anda yönetim-

de bunalan sağcı generallerin askeri diktası da kâğıttan bir kaplanıdır. Görünüşte güçlü ve korkuntur. Fakat aslında o kadar güçlü değildir, çünkü, halk tarafından desteklenmek şöyle dursun, reddedilmetedirler, safları çelişkilerle kuşatılmıştır, kendi aralarında daha büyük paylar ve daha büyük iktidar için çekişmektedirler. Emperyalistler, özellikle sağcı generallerin askeri diktasının dayanacağı olan ABD emperyalizmi de kâğıttan kaplanlardır. Görünüşte güçlü ve korkunturlar fakat gerçekte zayıftırlar ve toptan çöküşe doğru gitmektedirler. Emperyalizmin, özellikle ABD emperyalizminin, güçsüzlüğü yığıt Vietnam halkı karşısında düştüğü durumda ve, Amerika halkı da dahil bütün dünya halklarının emperyalizme ağır darbeler vurran, anti - emperyalist mücadelelerini kontrol edememelerinde açıkça belli olmuştur.

Stratejik açıdan, emperyalistler ve bütün gericiler güçsüzdür; onları küçümsemeliyiz. Onları stratejik açıdan, küçümseyerek onlarla dövüşme cesaretini ve onları yenme inancını kazanırız. Aynı zamanda, taktik açıdan, onları ciddiye almalı, bütün güçlerini hesaba katmalı ve onlara karşı maceraperest hamleler yapmaktan sakınmalıyız.

Yaşadığımız çağ, emperyalizmin toptan çöküşe ve sosyalizmin bütün dünyada zafere doğru ilerlediği bir çağdır. Hiç bir güç emperyalizmin ve bütün diğer gericilerin toptan çöküşünü önleyemez ve hiç bir güç sosyalizmin bütün dünyada zafere ulaşmasını engelleyemez. Endonezya'da emperyalizmin çıkarlarının çoban köpekliğini yapmakta olan sağcı generallerin askeri diktası da yok olmaktadır. Ertugünde

devam etmekte olan yüzbinlerce komünist ve demokrata karşı gerçekleştirilen katliam ve işkence hareketleri halkın ve komünistlerin direnişe geçmesini önleyemeyecektir. Tersine, bu vahşet ve zulüm halkın dış direniş mücadelesinin yoğunlaşmasına yarayacaktır. Komünistler; halka, devrime ve partiye daha çok hizmet edebilmek için, yüzbinlerce yoldaşlarının ölümünün öcünü alacaklardır.

Endonezya Marksist - leninistleri, Marksizm - Leninizm en keskin biçimde savunarak ve modern revizyonizme karşı mücadele ederek, halklarının ve ülkelerinin kurtuluşu için, dünya proleter devrimi için daha sıkı çalışma konusunda var güçlerini ortaya koyacaklardır.

Düşünce birliğine varmış ve devrim yolunu tutmaya kararlı Endonezya Marksist - Leninistleri halka yürekten inanarak halka dayanarak; cesaretle, sebatla, doğrulukla, sabırla, ısrarla ve dikkatle çalışarak tarihi görevleri olan demokratik halk devrimine önderlik etmeyi, sağcı generallerin askeri diktasını yıkararak yepyeni bir iktidar olan halkın demokratik diktatörlüğünü kurmayı mutlaka başaracaklardır. İşçi sınıfı önderliğinde anti - emperyalist ve anti - feodal sınıf ve tabakaların iktidarı olan halkın demokratik diktatörlüğü ile Endonezya halkı emperyalizm ve feodalizm kalıntılarını tasfiye ederek hür ve demokratik yeni bir toplum kuracak ve insanın insan tarafından ezilmesi ve sömürülmesinin artık var olmadığı sosyalizme doğru ilerleyecektir.

Marksizm - Leninizm öğretisinin ışık tuttuğu devrim yolunu, Endonezya halkı ve proletaryasının kurtuluşuna giden yolu, sosyalizme giden yolu tutmak için birleşelim.

Bilim ve Sosyalizm yayınları

Sunar

**BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ
BİRLEŞİNİZ!**

İsteme adresi: Bilim ve Sosyalizm Yayınları
Sümer Sok. 10/B Yenışehir ANKARA

Behzat Ay'ın

Gündoğusu

—Gezi Not'arı—

Deniz Yayınları F: 4 TL

Trakya'da toprak mücadelesi gelişiyor

Muzaffer Oruçoğlu
Hüseyin Karanlık

Trakya, köylülerinin mücadelesi gittikçe yeni boyutlar kazanmak tadır. Binlerce yoksul köylü, sıktığı bir avuç toprak parçası üzerinden, göz alabildiğine uzayan bereketli çiftlik arazilerine doğru mücadele vere vere ilerlemektedir. Artık eskisi gibi huzur içinde değildir beyler. Öteden beri işledikleri hazine arazilerini bu kez jandarma süngüsünün gölgesinde sürmeğe çalışmaktadırlar. Jandarmasının karşısına dikilenler, topraksız ve az topraklı köylüler, gebe kadınlar, okuyamayan çocuklar ve yetimlerdir. Trakya'da biz, güçlü irmanın barajı çatırdattığını görmekteyiz. Bir köyün haklı direnişi diğerine örnek olmakta, gün geçtikçe köylü hareketleri zincirine daha güçlü halkalar eklenmektedir.

KAŞIKÇI KÖYLÜLERİ BİZİ FERADANLI'YA TRAKTÖRLE GÖTÜRDÜ

Üçüncü kez gidiyoruz Kaşıkçı köyüne. Halk yine sevgiyle karşıyor devrimci gençleri. Karşılıklı konuşuyoruz. Otuzaltı kitap dağıtılıyor köylülere. Kaşıkçı ve Taşomurcalıların haklı mücadelesinden söz eden ve onlara somut hedefler gösteren bildiriler elden ele geliyor. Bu akşam traktörle Feradanlı'ya gidiyoruz. Bir arka daş kaşıkçı'da kahyor. Feradanlı köylüleri tüccarın pençesi altında, iliğine kadar sömürülmektedir. Bir avuç toprağa sıkışmıştır koca köy. Yıllardan beri büyük çiftliklerin işgücü kaynağını sağlamak ta ve ücretler sekiz liradan yukarı çıkmamaktadır. Topraksız köylülerden birisi yumruğunu sıkarak, "bu namussuzların çökmesi bize bakağıdır. Bunun için iki şey yapacağız. Birincisi bütün köylüler söz birliği ederek ürünlerini satmayacaktır. İkincisi ya çiftliklere el konulur, ya da çalışmak için hiç kimse oraya gitmez," diye konuşmaktadır. Genel olarak Feradanlı'lar bütün köylülerin boykot etmesinden yanadırlar. Ağzlarına en çok aldıkları sözcük, boykot ve yürüyüştür.

Ertesi sabah Tekirdağ'dayız. Arkamızda sivil polisler... Köşe başlarında, daha önceden tanıdığımız çiftlik beyinin adamları... İki komiser yaklaşıyor yanımıza. Tehdit ediyor bizi. Köylüleri yürüyüşe teşvik etmenin suç olduğunu ve hemen şehri terk etmemizi söylüyor. Öğleden sonra İsmaili köyüne hareket ediyoruz. Diğer arkadaşlar Taşomurca'da ve Kaşıkçı'dadır.

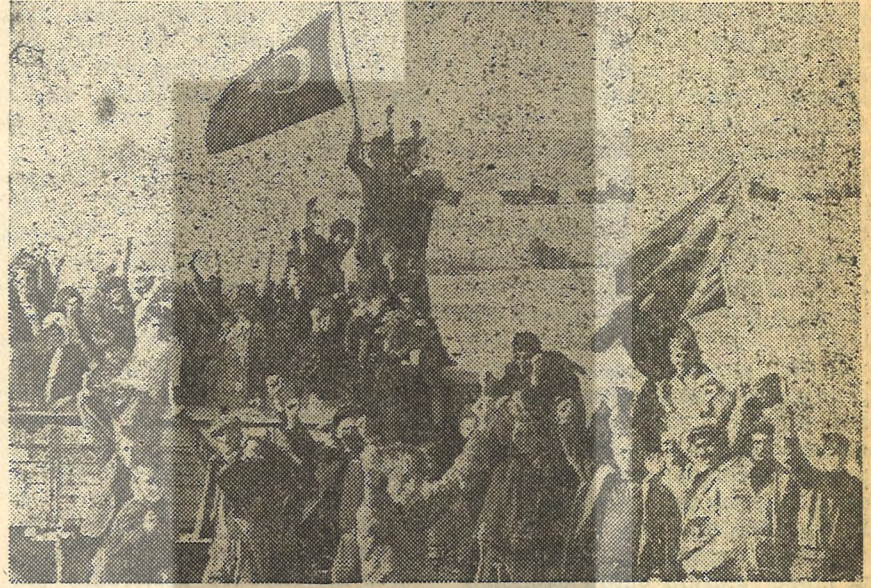
İSMAİLLİ KÖYLÜLERİ "CANIMIZI VERİP, TOPRAĞIMIZI VERMEYİZ." DİYORLAR

İsmaili, 400 nüfuslu, topraksız ve az topraklı köylülerin bulunduğu uyanık bir köydür. Yanıbaşında Hacılı Çiftliği vardır. Yıllardan beri aralarında çiftlik sahipleri ile kanlı bıçaklı döğüşler olagelmıştır. Çiftlik beyleri karış karış ilerlemişler İsmaili köyüne. Karış karış gashetmişler çoluk çocuğun rızasını. Yirmi bin dönümlük tapulu arazilerini otuz bine çıkarmışlar. Gün geçtikçe İsmaili köyünün toprağı azalmış, dokuz bin dönüme düşmüştür. Beyler bu sefer 3180 dönümlük "buzağılığa" göz dikiyorlar. Yoksul İsmaili köyünün hazine arazisine... Koyunların, mandaların, kuzuların otlağına... Sürmeye kalkıyorlar "buzağılığı". Köylüler karşı koyuyorlar. Sürdürmüyorlar. Çiftlik beyleri mahkemeye veriyor köylüleri. 1948 de başlayan mahkeme 1956 da bey lehine sonuçlanıyor. İtil razlar oluyor, yeni yeni deliller geçiyor ele. 1959 da da kazanıyorlar. Bu sefer beylerin tapularını iptal dâvası açılıyor. Köyün hazine arazisi olduğuna dair yazılı belgeler sürüyorlar ileri. 1969 da dava yeniden köylülerin aleyhine sonuçlanıyor. Ve Yargıtaya gidiyor. Yıl 1970 olmuştur. Yargıtaydan sonuç alınmadığı halde çiftlik beyleri 3 Mart günü 12 traktörle "buzağılığı" sürmeye geliyorlar. Köylüler karlılarıyla birlikte karşı koyuyorlar. Tutunamıyorlar, bırakıp gidiyorlar Hacılı'ya. Beyler artık kızmıştır Valiye üst makam. lardan baskı yaptırıyorlar. Vali bey telefon ediyor Hayrabolu Kaymakamına. Ve kaymakam içkili bir halde 7 Mart günü İsmaili'ye geliyor. Bütün köylüler etrafına toplanınca o meşhur söylevini çekiyor: "Bana bakın," diyor. "Hiç kimse, kimsenin mülkiyetine göz koyamaz. Şimdiye kadar Hacılı çiftliğine çektiğiniz yeter artıktı. Bu memlekette kanun vardır, nizam vardır. Eğer merayı sürmeğe gelen çiftlik sahiplerine karşı bir harekette bulunursanız cezasını siz çekersiniz. Bu otlaklarda sizin hiç hakkınız yoktur. Sürerler ve sürecekler. Buna da ben yaramıcağım."

İsmaili'ye giriyoruz. Kaymakam az önce gitmiştir. Kahvenin önünde köylüler sert sert konuşuyorlar. Yanlarına yaklaşıyoruz. Anlatıyoruz kimler olduğumuzu. Genç bir köylü bağırarak konuşuyor: "Bu buzağılık bize dededen kalma dır. Elimizdeki birkaç koyunu o-

nun sayesinde tutabiliyoruz. Eğer bir avuç kodaman dölü orayı ekerse bütün mallarımızı satmak zorunda kalacağız. Ama yağma yok. Biz çoluk çocuğumuzun rızasını el oğluna kaptırmayacağız. Ya canımızı alacaklar ya da buzağılıgımızı." Diğer bir köylü ise: "Koskoca Trakya'ya bir avuç çiftlik beyi ne kara günler yaşıyor. Bütün köylüler el ele vermedikçe rahat soluk aldırılmayacaklar bize."

Yıllarca çiftliğe karşı amansız bir mücadele veren İsmaili halkı galeyana gelmişti. Kaymakam,

maskesini indirmiş; apaçık yüzünü göstermişti köylülere.

Gece kahvede konuştuk köylülerle. Elimizdeki kitap ve bildirileri dağıttık. İliklerine kadar sömürdüklerini anlatıyorlardı bizlere. Topraksız bir köylü, "Ziraat Bankasından bize kredi verdik. ri zaman, Rifat Doriyanlı'dan yem almamızı şart koşuyorlar. Vermiyorlar yoksa. Rifat Doriyanlı ise köylü ile yem sanayinin arasına giren soyguncunun tekidir. Tüccarları ki hiç sorma. Gündöndüyü elimizden 120 kuruşa alıp 260'a satanları ki hiç sormayın," diye dert yanıyordu. Bunları söylerken öğrencilerin de mücadelelerine o muz vermelerini istiyordu.

BASKI, KÖYLÜLERİN İÇİNE KADAR UZANIYOR

Ertesi gün bir jip dolusu jandarma, başlarındaki teğmenle birlikte Kaşıkçı'yı arıyor, bildiri ve kitapları, gazeteleri topluyordu. Kahvecileri ayrı ayrı sorguya çekiyor ve her biri hakkında zabıt tutuyordu. "Nereye gitti ihtilâlciler? Neden aldınız bu kitapları? Bu bildiride jandarmamızın şeref ve

haysiyetiyle oynanıyor... Getirin bakalım işçi - KÖYLÜ gazetesini. Okuyacak başka gazete bulamıyız mı? Bir daha onları bu köye sokarsanız karışmam sonra ha!.. Bizi Kaşıkçı'da bulamayınca Kazandere'ye geçiyorlar, oradaki bilgileri halkın gözü önünde yitiriyorlardı. Jandarmalarla birlikte kahvecileri toplayıp zabıt tutan teğmen, halkı baskı altında tutarak çalışmalarımızı engellemek istiyordu. Oradan da Feradanlı'ya uğrayarak aynı davranışı tekrarlıyorlardı. Bu ve benzeri baskıla-

rın ardı arkası kesilmiyor, köylülerini sindirmek ve devrimci gençlerle bağlarını koparmak için ellerinden geleni yapıyorlardı.

Halkın haklı mücadelesini ve bu mücadeleye ışık tutan devrimcileri baskı ve yıldırma kampanyasıyla engellemeye çalışmanın geçer akçe olmadığını tarih, defalarca ispatlamıştır. İşçilerin, köylülerin ayak kıpırdanışlarının bile, halk düşmanlarını böylesine telaşa düşürmesi, bize onların gerçekte ne kadar "kof, olduklarını gösterir. Bu korkunun, bu telaşın doğurduğu sertlik, onların kaçınılmaz sonunu engelleyemeyecektir.

Bütün topraksız ve az topraklı köylüler!

Zalim ağalara ve onların iktidarına karşı birleşelim.

Bütün işçiler, memurlar, devrimci gençler, devrimci örgütler, bütün yurtseverler!

Trakya köylülerinin mücadelesi hepimizindir. Onların mücadelesini var gücümüzle destekleyelim. İşbirlikçi iktidarın köylülere yaptığı baskıyı teşhir edelim ve etkisiz kılmaya çalışalım!

Emperyalist ülkelerin proletaryası yeniden canlanıyor

Tekelci kapitalizm döneminde, sömürülen ve ezilen dünya halklarından sızdırılan dış artı ürünün bir kısmının emperyalist ülkelerin proletaryasına dağıtılması ve bunun sonucunda Engels'in deyimi ile ortaya bir işçi aristokrasisi'nin çıkması, emperyalist ülkelerin iç gelişmelerinin belli bir dönem için baskı altına alınabilmesini mümkün kılıyordu. Bu işçi aristokrasisi'ne dayanarak kurulmuş devrimci sendikalar «sarı sendikalar», dönüştürülmüş, onun mümkün olmadığı yerlerde, işçiler zor kullanılarak kurulan yeni sarı sendikalara üye olmaya zorlanmışlardır. Revizyonizmin yine aynı dönemlerde ortaya çıkması bir tesadüf değildir. İkinci Enternasyonalin kahramanları (!) proletarya kahramanı olmaksızın emperyalizmin dümensuyu na girmeyi tercih etmişler, devrimci teoriyi gözden geçirmişler, ve giderek devrimci özü geniş kitlelerin gözünden kaçırmayı kısa bir süre için olsa bile başarmışlardır.

Ancak yirminci yüzyıl boyunca ortaya çıkan gelişmeler bu durumu değiştirdi. Artık dünya eski dünya değildi. 1917 Devrimi insanlık tarihinde yeni bir dönem açarken aynı zamanda emperyalizmin mezarına indirilen ilk cidi kazma darbesi idi. 1930 buhranı emperyalizmin bütün ekonomik sistemini allak bullak etmiş, dünya proletaryasını yeniden hareket haline getirmişti. Emperyalizm bu mu yeni gelişmeyi yerine göre tedbirlerle - örneğin, faşizm, nazizm, savaş sanayiine hız verilmesi - geçiştirmeyi savuşturdu. Ancak emperyalizmin başarabildiği yalnız ve yalnızca olayları on yıl kadar geciktirmektir. İkinci Dünya Savaşını izleyen günlerde dünya, gittikçe daha büyük alanların emperyalizmin sömürü alanının dışına kalmasına, ortaya bir sosyalist blokun çıkmasına şahit oldu. Çin devriminin 1949'da tamamlanması emperyalizmin bütün pazarının dörtte birinin elinden çıkmasıydı. 1950'leri izleyen yeni bağımsızlık hareketi ve iktidara gelen milli kurtuluşçu küçük burjuva radikallerinin antiemperyalist davranışları sömürü alanını küçültürken, emperyalizmin ekonomik yapısı üzerindeki etkisi derhal görüldü. Ardarda büyük bunalımdan, kambiyo kuru değişiklikleri, hızla artan pahalılık, enflasyonist politika emperyalizmin girdiği dar boğazın belirtiriydi.

Dış gelir kaynakları azalan emperyalist tekeller, kendi kâr oranlarını azaltmamak için proletaryanın ücreti ile oynamaya başladı. Proletaryanın bunun karşısındaki tepkisi greve gitmek oldu. Ancak, gerek iyi doyurulmuş sarı sendikacıların yönetimi, gerekse faşist baskı tedbirleri bu bunalımın ortaya çıkışını çok kısa bir süre için erteleyebildi.

Öte yandan, devrimci teoride başlıyan yeni atılım kısa zamanda bütün dünyaya yayılıyordu. Devrimci özünü yitirmiş, revizyonist sözde proletarya örgütlerinin bütün bu olaylar karşısındaki beceriksiz ve korkak tutumları, bu örgütler içinde bölünmelere ve ortaya gerçekten Marksist - Leninist partilerin çıkmasına imkan veriyordu.

Öte yandan, devrimci teoride başlıyan yeni atılım kısa zamanda bütün dünyaya yayılıyordu. Devrimci özünü yitirmiş, revizyonist sözde proletarya örgütlerinin bütün bu olaylar karşısındaki beceriksiz ve korkak tutumları, bu örgütler içinde bölünmelere ve ortaya gerçekten Marksist - Leninist partilerin çıkmasına imkan veriyordu.

Özellikle son bir kaç yıl içinde sayısı hızla artan Marksist - Leninist partiler, hızla geniş kitlelere ekonomik hedeflerin yanı sıra siyasi herefler gösterdiler. Bu çalışmaların sonucu kısa süre içinde alındı. Emperyalizmin oyunları bir defa daha başarısızlıkla sonuçlandı.

Yeni kurulan sendikalar ya da

marksist - Leninist yönetime kavuşan sendikalar sarı sendikaların burjuva hukukuna göre imzaladıkları toplu iş sözleşmelerini tanıtmıyorlar, işçileri derhal greve kaldırıyorlardı. «Wildcat», yani «vahşi kedi», grevleri adı ile anılan, burjuva hukukuna göre kanunsuz sayılan bu grevler emperyalistleri deliye çevirdi.

Amerika'da, Almanya'da, İngiltere'de Fransa'da, «sosyalist» (!) İsveç'te, İtalya'da ve bütün diğer Avrupa ülkelerinde patlak veren grevler yeni bir devrimci atılımı müjdeliyor. Amerika'da Progressive Labor Party (İlerici İşçi Partisi), Avrupa ülkelerinde Marksist - Leninist Partilerin örgütlediği geniş proletarya kitleleri büyük adımlarla yol almaktadır.

Onbir yıl içinde İngiltere'de en fazla grev yapılan yıl 1969'dur. Bir yıl içinde patlak veren grev sayısı 2854 kaybedilen işgünü ise 6 milyon 300 bindir. Bugün 2 milyon üzerinde İngiliz işçisi % 50'den fazla zam istemektedir. İngiltere'de bu hareketin önderliğini yapan Marksist - Leninist Partinin lideri, Ford'un İngiltere'deki fabrikasında çalışan işçilerin sendikasının lideri Leg Brch'tür. Birch, gerek sendika lideri gerekse gerçekten devrimci bir parti lideri olarak arkadaşlarına doğru devrimci hedefler göstermektedir.

Büyük bir gökdelene sığınmış Alman sendika patronları ülke de hızla yayılan grevler karşısında korkuya kapılmış, herbiri bir

köşede titremektedir.

İtalya'da ise 1969 içinde patlak veren genel grevlerin sayısı yirmiyi aşmıştır. Düzenli aralıklarla 15 günde bir genel grev yapan İtalyan proletaryası, emperyalizmin bastığı tabanı çatırdamaktadır. Bugüne kadar İtalyan sanayinin beyni sayılan Torino'daki yüz binlerce işçi artık gerçek kurtuluşun yolunu görmüşlerdir.

Avrupa'nın her tarafından Marksist - Leninist örgütler tarafından yürütülen bu mücadelede kazanılan her yeni mevzi daha geniş kitleleri marksist - leninist partilerin çevresinde toplamaktadır.

Amerika'da durum farklı değildir. Progressive Labor Party önderliğinde yürütülen mücadele, bir yandan ülke içinde sol hareketteki bütün sapık eğilimleri tasfiye ederken, bir yandan da gelişmiş Amerikan proletaryasına yeni hedefler göstermekte, geniş kitleleri örgütlemektedir.

Dünyadaki temel çelişki emperyalizm ile ezilen ve sömürülen uluslar ve halklar arasındadır. Emperyalizme karşı mücadelede temel güç ezilen ve sömürülen uluslar ve halklardır. Bu mücadelede esas güç ise sosyalist ülkelerin proletaryasıdır. İçinde bulunduğumuz devrimci atılım döneminde emperyalizme karşı güçler kuvvetlenmekte ve 1917'de kazımağa başlıyan ve günümüze kadar gittikçe derinleşen çukuru, hızla kazımağa devam etmektedir. Kağıttan kaplanının üstüne toprak atılacak günler uzak değildir.

EMPERYALİZME KARŞI DÜNYA HALKLARI

Emperyalist Birleşik Amerika'nın savaş ağalarını ve öteki çıkar çevrelerini besleyen politikası ülkenin içinde de protestolara yol açıyor. Demiryollarında çalışan işçiler kapitalizmin sınıf çatışmalarını önleyecek bir mekanizmayla işletilmeye çalışan sendikaların işverenle yaptığı pazarlıklar kendi lehlerine sonuçlanmayınca, toplu direnişe geçerek grev yaptılar. 45 bin işçinin katıldığı ve enflasyon telaşı içindeki sermaye sahiplerinin kârlarına gölge düşüren grevi ertelemek için, devlet organları harekete geçirildi. Başkan Nixon'un gönderdiği mesaj üzerine Amerikan kongresi grevi erteledi ve demiryolu işletmelerine anlaşmazlığı çözümlmek için 37 gün mülhet tanıdı. Sömürdüğü ülkelerden tamamiyle kovulması yakın olan ABD emperyalizminin yaşaması içerdeki işçi sınıfı mücadelesi güçlendikçe daha da zorlaşacaktır.

Vietnam'da saldırgan ABD kuvvetleriyle işbirlikçi Güney Vietnam'ın satılmış askerlerinin savaş dışında bırakılması uluslararası anlaşmalarla öngörülmüş olan sivilileri katletmeye devam ediyor. Müttefik kuvvetleri kasım ve aralık ayları içinde Kuzey Vietnam'daki Kuang Nam bölgesinde 512 sivilin daha diri yakılarak veya patlayıcı maddelerle öldürüldüğü açıklandı. Bütün dünyada geniş yankılar uyandıran ve ABD'nin cinayetlerini örtbas etmek için sürdürdüğü propaganda-ları paçavra çeviren Mai Lai katliamının göstermelik duruşması ise devam ediyor. Birkaç çavuşa yüklenmek istenen Vietnam savaşının suçunun doğrudan doğruya, savaş ekonomisinin fahiş kârlarını sürdürmekle görevli ABD yöneticilerine ve onların ardındaki tekelci kapitalist çevrelere ait olduğu ise bütün dünya halklarında iyice anlaşılmıştır.

Guatemala halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi

Guatemala'daki bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin bir silahlı ayaklanma biçimine girmesi 1934 yılında oldu. Albay Jacobo Arbenz Gruzman'ın ilerici yönetimine karşı Amerikan merkezli haber alma teşkilatı (CIA) ve Amerikan United Fruit Company tarafından örgütlenen ve desteklenen müdahale üzerine ilk silahlı ayaklanma başladı. Bunu, Albay S. Arbenz düşürerek işbaşına gelen Castillo Armas'un daha önce planlanmış olan toprak reformunu hasır altı etmesinden hoşnutsuzluk duyan ilerici subayların C. Armas'ın bir suikast sonucu ölmesiyle işbaşına gelen oylgoras Fuentes hükümetine karşı giriştikleri ayaklanma izledi. ABD'nin desteklediği hükümet kuvvetleri ayaklanmayı bastırdılar. Ayaklanma liderlerinden You Sossa, yurt dışına kaçmayı başaramamıştı. 1962'de Guatemala'ya dönen You Sossa, M.R. 13 adı verilen gerilla birliğini kurdu

1962 yılında, Fuentes'in istifa-sını isteyenlerin gösterileri kanlı bir şekilde bastırılıp hükümetin istediği terör yaygınlaşınca Moskova paralelinde olan ve iktidara parlamenter mücadele ile geçmeyi öngören İşçi Komünist Partisi, Guatemala öğrenciler birliği ve M.R. 13 eşgüdüm içinde davranmaya karar vererek **Asi Silahlı Kuvvetler Ortak Komutanlığı** (FAR) kurdular. 1963 yılında bunlardan başka şehirleri dışardan sarmak, amacıyla kurulan iki gerilla birliği kısa zamanda imha edildi. İşçi Komünist Partisi 1966 başkanlık seçimlerinde Merkezci Parti adayı olan S. Cesar Mendez'i destekledi. Özellikle bu olan üzerine ülkedeki solcular arasında süregelen ideolojik mücadele su yüzüne çıktı. İdeolojik ayrılıkların tartışılacağı toplantı hükümet kuvvetleri tarafından basılarak her görüşten yirmisekiz kişi öldürülünce hareket önemli bir darbe yemiş oldu. Aynı yıl gerilla liderleri olan You Sossa ve Tucios Lima yavaş yavaş bir görüş birliğine girdiler. 1967 ve 1968 yıllarında anti emperyalist hareket canlılık gösterdi. 1968 yılı ise hareket açısından tam bir başarısızlık yılı oldu. Edgar - Ibarra cephesi bu yıl içinde dağıldı. Tucios Lima da bu yıl içinde öldürüldü. Yıldırma hareketi yoğunlaştı. Güney Amerika'nın statükocu subay geleceği içinde olan subayların örgütlediği bir çok karşı devrimci örgüt faaliyet göstermeye başladı. Gerillacılar politik bakımdan tam

bir tecrit durumunda kaldılar. 1966'da Cumhurbaşkanı olan ve halkçı partinin birçok ileri geleni karşı devrimci örgütler tarafından öldürülen Montenegro bile gerillalara karşı tutum takinmişti. 1969 yılı başından beri FAR'ın mütarekeyi kabul etmesi ile ülkede büyük çapta çarpışmalar son bulmuştur. Bu arada gerillalar halkın desteğini kazandıkları ölçüde suikast ve kaçırma faaliyetlerine devam etmektedirler. Faaliyetlerini ne biçimde sürdürebileceklerini yeniden kararlaştıran gerillalar 1 mart 1970'de ABD'nin güvenilir adamı albay Arana'nın Cumhurbaşkanı seçilmesinden sonra bir dizi eyleme giriştiler. Seçimlerinin yapıldığı gün Dışişleri Bakanını kaçıran ve sonra tutuklu bir gerillaya karşı ilk olarak bırakan Silahlı Devrim Gücü adlı örgüt 6 mart günü ABD'nin Guatemala'da bulunan çalışma Ateşesi Sean Michael Holly'yi kaçırdılar. Ateşenin hayatına karşılık istenen gerillaların serbest bırakılmasıyla da diplomatı geri yolladılar.

Bütün Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde olduğu gibi Guatemalada da önümüzdeki günlerde bağımsızlık savaşı hız kazanacak ve nihai zafere doğru ileri

adımlar atılacak gibi görünmektedir. Zaferin yakınlığı mücadelesinin güvenliği, milli demokratik devrim stratejisinin doğru uygulanışına ve Halk savaşı'nın doğru örgütlenişine bağlı olacaktır.

Laos'ta çanlar emperyalizm

için çalışıyor

Varlığını sürdürmek için çırpınan Amerikan emperyalizmi, Laos'ta da kurtuluş savaşı karşısında zor günler yaşıyor.

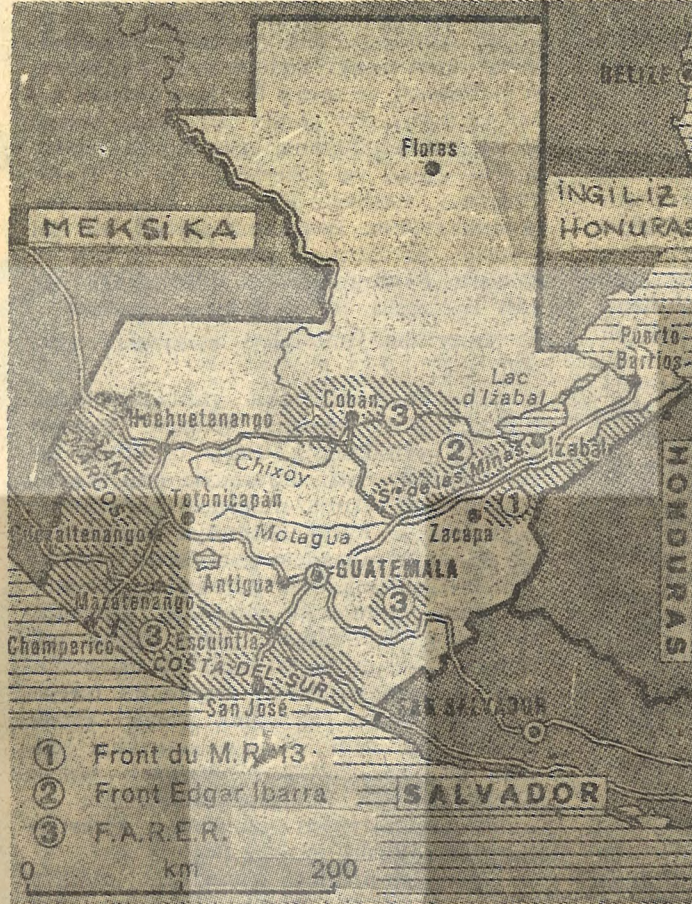
1962 Cenevre andlaşmasını çiğneyerek Laos'a karşı silahlı müdahalede bulunan ABD, Laos Yurtseverler Cephesi Patet Lao karşılarında gün gün yenilmekte, bir yandan da müttefiki işbirlikçi iktidarı korumakta acze düşmektedir. Bu acz, Uzak Doğu'daki öteki işbirlikçileri korkutmuşa benzer. Bu anlamda olmak üzere Tayland'ın işbirlikçi yönetimi, Amerika'dan, komünist gerillalara karşı kullanılmak üzere yardım istemiştir. 1970 yılında her zaman kinden güçlü olan Amerikan hava saldırılarına rağmen 21 şubat günü Patet Lao birlikleri Kúp-ler Ovasını ele geçirdi. Bunun üzerine saldırılarını daha da yoğun-

laştıran Amerika yine de Laos'un en önemli stratejik yerlerinden biri olan Maung Savi havaalanının ele geçirilmesini önleyemedi. Patet Lao'nun kraliyet başkenti Vietinne'i roket ateşine tutması ise Laos'un işbirlikçi yöneticilerini telaşa düşürdü. Başbakan Suvanna Fuma hemen Amerika büyükelçisiyle görüşmeye koştu. Fakat Amerika bu sefer Vietnam'da olduğundan daha akıllı davranmak gerektiği inancındadır.

Uzun süre Laos'da askeri kuvvet bulundurduğunu saklayan ABD 27 şubat günü Savunma bakanının ağzından Laos'da hava kuvveti bulundurduğunu, bir başka yetkilinin ağzından ise önemli ölçüde kiralık asker beslediğini açıkladı.

Altı yıldır ülkesinin Amerikan uçakları tarafından bombalanmasına izin veren işbirlikçi başbakan Suvanna Fuma ise dört bir yana mesajlar yayınlarak Patet Lao hareketine karşı destek bulma telaşı içinde. Cenevre konferansını yeniden toplanmaya çağıran Suvanna Fuma, tam ABD başkanı Niksin'in Laos'da Amerikan askeri gücü bulunmadığını açıkladığı günlerde ülkesinde Amerikan askeri bulunduğunu ve ABD'nin bunların sayısını arttırması gerektiğini, yoksa "Ülkenin komünistler eline geçmesinin" yakın olduğunu bildirmiştir.

Emperyalizm ve işbirlikçileri panik içindedirler; meseleyi aleyhlerine olmayacak biçimde öteki emperyalist ülkelerin de katılacakları bir konferansta çözümlemek için ter dökerken, Patet Lao bu işin Laosla kendi arasında halledilmesini öngören beş maddelik ateş kes teklifi ileri sürmüştür. 1 - Derhal bir ateşkes anlaşması yapılması, 2 - Geçici bir koalisyon hükümeti kurulması, 3 - Siyasi konferansın yapılması için askersizleştirilmiş bir bölge kurulması, 4 - Tarafların misilleme yapmama konusunda söz vermesi, 5 - Ve ABD'nin saldırıya son vermesini kapsayan bu teklif her ne kadar ABD'nin ve işbirlikçi hükümetin işine gelmemişse de geçen pazartesi günü öğrenildiği ne göre her an Patet Lao silahlarının tehdidinde olan Laoslu yöneticiler mecburen bu teklife uya-caklarını ifade etmişlerdir. Kamboçya'nın milliyetçi Cumhurbaşkanı Prens Sihanuk'un da on mart tarihli demecinde de belirttiği gibi Çin-Hindin'de yaşayan halk son ferdine kadar Amerikan emperyalizmine karşı savaşılmaya azimlidir.

Parti içindeki yanlış görüşlerin tasfiyesi

Mao Zedung

Bu makale Kızıl Ordunun Dördüncü Ordusunun Dokuzuncu Parti Kongresi için Mao Zedung arkadaş tarafından kaleme alınmış bir önerge idi. Çin halk silahlı kuvvetlerinin kurulması, güç bir süreci. Çin Kızıl Ordusu (ki Japonya'ya Karşı Mukavemet Savaşında Sekizinci Harekât Ordusu ve Yeni Dördüncü Ordular haline gelmiş olup şimdi Halk Kurtuluş Ordusudur) 1 ağustos 1927 de Nanchang Ayaklanması sırasında kurulmuş olup Kasım 1929 da iki yıllık bir geçmişe sahipti. Bu dönemde Kızıl Ordu Komünist Partisi örgütü birçok şey öğrendi ve çeşitli yanlış fikirlere karşı savaş sırasında oldukça zengin bir deney hazinesi kazandı. Önerge bu deneyleri özetlemekteydi. Bu önerge, Kızıl Ordunun kendisini bütünüyle marksist - leninist bir temel üzerinde kurmasını ve bütün eski tür orduların etkilerinin ortadan kaldırılmasını mümkün kıldı. Bu yalnız Dördüncü Orduda değil, fakat sırasıyla Kızıl Ordunun bütün diğer birimlerinde de yürütülmekteydi; böylece Çin Kızıl Ordusunun tümü her yönden genç bir halk ordusu haline geldi. Son otuz yıl veya daha uzun bir süre içinde Çin halk silahlı kuvvetleri halihazırda çok değişik bir manzara arz eden, fakat temel çizgisi önergede belirtilenin aynı olan Parti faaliyetleri ve pratik çalışmalarında çok büyük gelişmeler ve yenilikler meydana getirmişlerdir.

PARTİ İÇİNDEKİ YANLIŞ GÖRÜŞLERİN TASFİYESİ

Dördüncü Kızıl Ordunun Komünist Partisi örgütü içinde Partinin doğru çizgisinin uygulanmasını geniş ölçüde engelleyen çeşitli proleterce olmayan fikirler vardır. Bu fikirler tamamen düzeltilmezse, Dördüncü Ordunun, Çin'in büyük devrimci mücadelesinde kendisine düşen görevleri omuzlaması mümkün olamaz. Tabii bu Parti örgütündeki bu gibi yanlış fikirlerin kaynağı, onun temel birimlerinin çoğunlukla köylü ve diğer küçük burjuva kökenli unsurlardan meydana gelmesinde yatar; ama Partinin yönetici organlarının bu yanlış fikirlere karşı birlik ve kararın bir mücadele verememesi ve üyeleri Partinin doğru çizgisinde eğitmemesi de bu fikirlerin var olması ve gelişmesinde önemli bir nedendir. Merkez Komitesinin Eylül mektubunun ruhuna uygun olarak bu kongre, bu vesile ile Dördüncü Ordunun Parti örgütündeki çeşitli proleterce olmayan fikirlerin belirtilerine, kaynaklarına ve onları düzeltme yöntemlerine dikkati çekerek ve bütün yoldaşları bu fikirleri tamamen ortadan kaldırmaya davet eder.

ULTRA - DEMOKRASİ ÜZERİNE

Kızılordu'nun Dördüncü Ordusunun Merkez Komitesinin direktiflerini kabul etmesinden buyana ultra demokrasi be-

lirtileri büyük bir azalış göstermiştir. Örneğin; şimdilerde Parti kararları oldukça iyi bir şekilde uygulanmakta ve hiç kimsenin Kızılordunun "demokratik merkezîyetçiliğini aşağıdan yukarı uygulaması" veya "önce aşağı kademelerin problemleri tartışması ve sonra üst kademelerin karar vermesi" gibi yanlış taleplerle ortaya çıkmamaktadır. Ama, aslında bu azalış sadece geçici ve yüzeyseldir ve ultrademokratik fikirlerin ortadan kalktığı anlamına gelmez. Başka bir deyişle, bir çok yoldaşın kafalarında hâlâ derin köklere sahiptir. Parti kararlarını uygulamada çeşitli isteksizlik ifadeleri buna örnektir.

Düzeltilme yöntemleri aşağıdaki gibidir:

1 — Teori alanında ultrademokrasinin köklerini yokedin. İlk önce, ultrademokrasi tehlikesinin, Parti örgütüne zarar vermesi, hatta bütünüyle onu yıkıma götürmesi, Partinin mücadele kapasitesini zayıflatması, hatta bütünüyle mahvetmesi, Partinin mücadele görevlerini yerine getirmesini imkansız kılması ve böylece devrimin yenilmesine yol açması gerçeğinde yattığı belirtilmeli. İkinci olarak ultrademokrasinin kaynağının küçük burjuvazinin disipline karşı duyduğu bireyci nefretten ibaret olduğuna işaret etmek gerekir. Bu özellik Partiye getirildiği zaman gelişerek politik ve örgütsel olarak ultrademokratik fikirlere dönüşür. Bu fikirler proletaryanın mücadele göreviyle tam bir aykırılık içindedirler.

2 — Örgütlenme alanında merkezi klavuzluk altında demokrasiyi temin edin. Bu, aşağıdaki çizgiler doğrultusunda yapılmalıdır:

(1) Partinin yönetici organları liderlik merkezler olarak yerlerini sağlamlaştırmak için doğru bir yol göstericilik çizgisi koymak ve sorunlar çıktığında çözüm yolları bulmalıdırlar.

(2) Üst organlar, doğru yol göstericiliğe ilişkin objektif bir temele sahip olmak için kitlelerin yaşayışıyla ve alt organlardaki durumla aşina olmalıdırlar.

(3) Herhangi bir kademede, hiçbir parti örgütü sorunları çözerken gelişigüzel kararlar vermemelidir. Bir karara varıldığında, o karar kesinlikle uygulanmalıdır.

(4) Partinin üst kademelerinde alınan belli bir önemde bütün kararlar çabucak alt organlara ve parti tabanına iletilmelidir. Yöntem, aktivistlerle veya Parti kollarının genel üyeleri ile ve hatta (durum elveriyorsa) kolonlarla* toplantılar düzenlenmek ve kişileri bu gibi toplantılarda raporlar vermekle görevlendirmek.

(5) Partinin aşağı kademeleri ve Parti tabanı, üst organların direktiflerini, anlamlarını bütünüyle kavramak, ve bu di-

rektifleri uygulama yöntemleri üzerinde karar almak için ayrıntılarıyla tartışmalıdırlar.

Dipnot: * Gerilla örgütlenme sisteminde kolon, düzenli bir tümenden çok daha esnek ve genellikle çok daha küçük bir tümleyicisiyle birlikte düzenli orduların bir tümene eşdeğer oluyordu.

ÖRGÜT DİSİPLİNİNİ SAYMAMA ÜZERİNE

Dördüncü Ordu Parti örgütünde örgüt disiplini saymama, kendini aşağıdaki şekillerde gösterir:

A. Azınlığın çoğunluğa itaat etmemesi. Örneğin, bir azınlık kendi önerisinin oylanmadığını görünce Parti kararlarını içtenlikle uygulamaz.

Düzeltilme yöntemleri aşağıdaki gibidir:

1. Toplantılarda bütün katılanlar kendi fikirlerini mümkün olduğu kadar tam bir şekilde ortaya koymaya teşvik edilmelidir. Herhangi bir ihtilaf durumunda doğrular ve yanlışlar bir uzlaşmaya veya tahrife gidilmeksizin açıklığa kavuşturulmalıdır. Açık ve seçik bir sonuca varmak için bir toplantıda çözümlenemeyen sorunlar, çalışmaları engellemek şartıyla, başka bir toplantıda tartışılmalıdır.

2. Parti disiplininin gereklerinden biri, azınlığın çoğunluğa itaat etmesidir. Eğer azınlığın görüşü reddedilmişse, azınlık çoğunluk tarafından geçirilen kararları desteklemelidir. Eğer gerekiyorsa, azınlık meseleyi yeniden görüşülmesi için birdahaki toplantıya getirebilir, fakat bunun dışında hiçbir suretle karara karşı harekette bulunmamalıdır.

B. Örgüt disiplini hiçe sayarak eleştiri yapma:

1. Parti - içi eleştiri, Parti örgütünü güçlendiren ve onun mücadele kapasitesini artıran bir silahtır, ama Kızılordunun Parti örgütünde eleştiri her zaman bu nitelikte olmamaktadır ve bazan kişisel saldırıya dönüşmektedir. Bunun sonucu olarak ta (bu tür eleştiri) hem Parti örgütüne, hem de kişilere zarar vermektedir. Bu, küçük burjuva bireyciliğinin bir belirtisidir. Düzeltilme yöntemi, Parti üyelerinin, eleştirinin amacının sınıf mücadelesinde zafere ulaşması için Partinin mücadele kapasitesini artırmak olduğunu ve eleştirinin kişisel saldırı aracı olarak kullanılmaması gerektiğini anlamalarına yardım etmektir.

2. Birçok Parti üyesi eleştirilerini Partinin içinde değil, dışında yapmaktadırlar. Bunun nedeni, genel üyelerin, Parti örgütünün önemini daha kavramamış olmaları (toplantılarını vb.) ve örgütün içinde eleştiri ile örgütün dışında eleştiri arasında bir fark görememeleridir. Düzeltilme yöntemi, Parti komiteleri veya yoldaşlar üzerine eleştirilerini Parti toplantılarında yapmalarını sağlamaktır.